

Фото Володимира ХОМІЧА

Polowanie na aborygenów

albo Jak długo Ukraińcy będą niszczeni przez "ważniaków"?

Co wieczór dowiadujemy się o tym, co dzieje się w kraju. I codziennie Ukrainą wstrząsają kolejne szokujące wiadomości o przestępstwach polegających na znęcaniu, zabijaniu, katowaniu... Największy strach wywołują te informacje, gdzie "ważniaki", przedstawiciele władz, "grube ryby" urządzają otwarte polowanie na zwykłych Ukraińców.

Tylko w kryminalnym państwie, w którym działają zasady podobne do tych – z lasu, a nie społeczeństwa, możliwe są takie przypadki. Zwykli ludzie nie czują się bezpiecznie. Można ich bezkarnie rozstrzeliwać, gwałcić, wyrzucać na śmietniki, palić jeszcze żywych. Czy przypadkiem takie antyludzkie zabawy nie przypominają zabaw feudałów-kolonizatorów, którzy dla rozrywki znęcali się nad aborygenami? Skojarzenia są aż nazbyt realistyczne. Coraz częściej na Ukrainie bezczelni i rozwydrzeni przestępcy pozostają bezkarni. Tylko jawna przemoc na wielką skalę, o której udaje się otwarcie powiedzieć dziennikarzom, może być doprowadzona do prawomocnego wyroku. Poseł Łożyński, któremu zachciało się "safari", rozstrzelał na myśliwskich terenach mężczyzn z pobliskiej wsi i to w asyście miejscowych przedstawicieli organów wewnętrznych. Syn posła na Radę Najwyższą – Landik, omal nie zabił dziewczyny w restauracji. Miejscowe "grube ryby" jeżdżą swoimi

dżipami i korzystają z prokuratorskich czy innych giejtów, przy okazji względnie traktując wszystkich, kto jest w pobliżu. Obecnie mamy kolejne wyzwanie dla Ukraińców: w Mikołajowie miejscowi "ważniacy" dokonali barbarzyńskiego czynu – zgwałcili i żywcem podpalili 18-letnią dziewczynę, mieszkankę miasta.

Ten okrutny czyn i możliwość uniknięcia przez nich kary, wywołał społeczne oburzenie. Czy ludziami, żeby wymusić wykonanie przez przedstawicieli organów wewnętrznych swoich bezpośrednich obowiązków, trzeba organizować masowe demonstracje, protesty, akcje! Tylko po ogólnoukraińskim nagłośnieniu tego bestialskiego czynu, prawdopodobnym wydaje się to, że przestępcy nie unikną kary. A ile jest takich spraw, o których nikt nie wie? Co można powiedzieć o dziesiątkach, a nawet setkach innych nieuczynnych działań pod patronatem władz?

str. 2

Полювання на аборигенів

або Доки українців будуть знищувати «мажори»?

Щоно Україну «страсяють» шокуючі новини про злочини, пов'язані зі знущаннями, вбивствами, тортурами... Найбільший жах викликають події, коли «мажори», високопосадовці, «сильні світу цього» влаштовують відкриті полювання на звичайних українців.

Лише у відверто криміналізованій державі, де діють закони лісу, а не суспільства можливі подібні речі. Звичайні люди не почувують себе у безпеці. Їх можна безкарно відстрілювати, гвалтувати, викидати на смітники, палити живцем. Чи випадково не нагадують подібні антинародні заходи забави феодалів-колонізаторів, котрі заради розваги знущалися над аборигенами? Асоціації аж занадто реалістичні. Усе частіше в Україні похвально злочинці лишуються непокараними. Лише відверто масштабні насильницькі дії, які вдається оприлюднити журналістам, можуть бути доведені до логічного правочинного фіналу. Народний депутат Лозинський, котрому закортіло на «сафарі» – розстріляв селянина на мисливських

угоддях при асистуванні місцевих силовиків. Син депутата Верховної Ради України Ландік, котрий під час відпочинку в ресторані, ледве не вбив дівчину. Місцеві «решали» розсікають простір на своїх джихах, прикриваючись прокурорськими чи іншими блатними «ксивами», принагідно давліачи усіх навкруги. І ось – черговий виклик українцям, миколаївські «мажори» гуртом згвалтували і живцем підпалили 18-річну місцеву жительку.

Громадськість найбільше обурив не тільки диявольський злочин багатеньких синочків південного мегаполісу, а також можливість уникнення ними покарання. Невже людям, аби змусити виконувати правоохоронців свій безпосередній обов'язок, слід організувати масові демонстрації, протести, акції? Лише після всеукраїнського розголосу стало імовірним, що злочинці таки будуть покарані. Що ж казати про десятки і навіть сотні інших «прикритих владою» антинародних дій?

Фото невідомої особи у польському однострої
Здjęcie nieznanej osoby w polskim mundurze

За кільканадцять секунд знімок перетворився у прах.

W ciągu kilkunastu sekund zdjęcie rozszypało się.

str. 5

Митці розуміють одне одного без слів
Artyści rozumieją się bez słów

Це добре, що ми відрізняємося. Виникає площина для обміну досвідом.

To dobrze, że się różnimy. Powstaje płaszczyzna do wymiany doświadczeń.

str. 6

Кшиштоф Занусси:
Krzysztof Zanussi:

«Справжнє мистецтво несе добро, красу і правду»
«Prawdziwa sztuka niesie dobro, piękno i prawdę»

str. 7

Світлана Поваляєва:
Svitlana Powalajewa:

«Мене непокоїть проблема збереження нашої нації, історії, мови, культури, державності»
«Martwi mnie problem zachowania naszej narodowości, historii, języka, kultury, państwowości»

str. 8

XXII Східна літня школа
XXII Wschodnia Szkoła Letnia

запрошує молодих дослідників на 3-тижневу сесію.
zaprasza młodych badaczy na 3-tygodniową sesję.

str. 10

Наш передплатний індекс: 49053

Владзе іграją з огнем. Люди мають досвід cierpienia, lekceważenia, znęcania się nad nimi i brutalnego traktowania. Winą za rozpowszechnienie wszechobecnego "ważniactwa" i chamstwa na poziomie państwa, My Społeczeństwo, obarczamy wszystkie trzy rodzaje władzy. Od najwyższej (prezydent, premier, Rada Najwyższa, Gabinet Ministrów Ukrainy, Prokuratura Generalna, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych), do najniższej

(Zakończenie. Początek na str.1)

(sędziowie, miejscowi deputowani, przewodniczący administracji, dzielnicowi milicjanci). Kończy się cierpliwość Ukraińców. W całym kraju – od Wschodu do Zachodu – ludzie wychodzą na demonstracje. W poniedziałek 19 marca w Łucku pod obwodową prokuraturą zebrał się Wołyńnianie, aby powiedzieć stanowczo – Nie! Ludzie nie zgadzają się z masową pogardą dla przeciętnych Ukraińców i rozpowszechnianiu "ważnia-

ctwa" oraz bezczynności władz centralnych i miejscowych. Zwróciliśmy się do uczestników akcji z pytaniami: "Dlaczego ukraińska milicja nie pełni swojego bezpośredniego obowiązku, czyli ochrony ludzi? Jak ma postępować obywatel Ukrainy, aby czuł się bezpieczny? Co ma zrobić, aby przeciwdziałał rozprzestrzenianiu się "ważniaków" – osób, które w naszym państwie funkcjonują ponad prawem?".

MW

(Zakończenie. Początek na 1-y storonicy)

Владзі «граються» з вогнем. Народ більше не може терпіти власної наруги та брутального їх винищення. Вину за розпо-всюдження всюдисущого «мажорства», державного хамства ми, Суспільство, покладаємо на усі гілки влади. Від найвищої (президент, прем'єр-міністр, Верховна Рада, Кабінет Міністрів України, Генеральна прокуратура, Міністерство внутрішніх справ), до найнижчої (судді, місцеві

охранці, голови адміністрацій, дільничні інспектори). Українцям вже вривається терпець, по всій країні – від Сходу і до Заходу – люди входять на демонстрації. У понеділок, 19 березня, в Луцьку поблизу обласної прокуратури зібралися волинці, щоб засвідчити категоричну згоду із масовою зневагою над звичайними українцями та поширенням «мажорства», бездіяльністю правоохорон-

ців, байдужістю центральних і місцевих «владців». Ми звернулися до учасників акції із запитаннями: «Чому українська міліція не виконує свого безпосереднього обов'язку, тобто захисту громадян? Що має зробити пересічний українець, щоб почуватися у безпеці. Як зупинити свавільне нашествя «мажорів» – осіб, котрі у нашій державі діють протиправо?». BM

Молода дівчинка, не представилася:

«Чыба до теј поры најважніјем проблем постоје проблем морални. Кажды Чловек без вгледу на pochodzenie, musi pozostać Чловіеком. Некіторе групу społeczne mają przywileje i na wiele problemów istniejących w społeczeństwie zamyka się oczy. Кажды obywatel musi stać w obronie swoich praw, nie bać się wypowiedzieć, co ma na myśli. Mimo wszystko władze muszą powstrzymać "ważniaków". Władze, które nie do końca nas zadawalają, niestety zostały przez nas wybrane i to my je, takie jakie są, uczyniliśmy».

Andrij, lucczanin:

«Niestety mamy system, w którym mało co zależy od osobowości. W tym systemie na pierwszym miejscu – korupcja. Tragiczne wydarzenia, spowodowane działaniem "ważniaków", odbywają się nie tylko na Ukrainie, ale w Rosji i innych krajach postkomunistycznych, gdzie "wykupić się" mogą zaborcy i gwałciciele. Wyjątkiem są chyba tylko Kraje Bałtyckie, gdzie powiedziano kategoryczne "Nie!" z gubnym praktykom korupcyjnym. W społeczeństwie ukraińskim mechanizmy prawa często nie działają. Na razie najbardziej efektywną metodą pozostaje upublicznienie, czyli powszechne rozgłoszenie problemu. Najgorszym jest to, że swawola może spowodować nieprzewidywalne skutki oraz przemoc. Jeżeli państwo i organy spraw wewnętrznych nie zadbają o przestrzeganie prawa i będą same niwelować prawo, to skończy się cierpliwość ludzi, zaczną się samosądy, a na władze będzie oczekiwał los Ceausescu i jego zwolenników. Wierzę, że Ukraińcy potrafią być solidarni. Na przykład przemoc wobec dziewczyny z południa, wywołała oburzenie całej Ukrainy, w tym na zachodzie kraju. Podobna sytuacja była z synem posła Landika. Społeczeństwo oburzyło się. Niestety łączą nas tylko negatywne wydarzenia, a musi łączyć co innego».

Wasył, emeryt, 62 lata:

«Jeżeli władze pozostają bezczynne, podobne wydarzenia musi kontrolować społeczeństwo. Inaczej nie znajdziemy wyjścia z kryzysu. Pozostaje tylko pytanie: "Po co takie władze, które nie pełnią swoich obowiązków?". Tragedia dziewczyny z Mikołajowa stała się ostatnią kroplą żła, która przepełniła czarę negatywnych działań "złotej" młodzieży. Stoimy na skraju, za którym może dojść

do samosądów. Jestem za stworzeniem drużyn obywatelskich, które by kontrolowały działania przedstawicieli organów wewnętrznych. Jeżeli te organy będą się starały zahamować tę sprawę, to drużyna obywatelska im na to nie pozwoli».

Artem, robotnik, 38 lat:

«Jestem ojcem dwóch córeczek i boli mnie serce, jak widzę, że znęcają się nad słabymi. Obawiam się, że gdyby ludzie nie zorganizowali akcji protestu, winni nie zostaliby ukarani. A władze, które nie mogą chronić naszych dzieci, muszą podać się do dymisji. Natychmiast!»

Młody mężczyzna, przedstawiciel Partii Regionów:

«Moim zdaniem, sytuacja nie jest do końca zrozumiała, ale wszyscy winni tej sytuacji zostaną ukarani, bez względu na to, czy podejrzanych o przestępstwo wypuszczono czy nie. Władze będą pełnić swoje obowiązki. Wierzę tym władzom – jestem przedstawicielem Partii Regionów i organizacji pozarządowej "Młode Regiony". Wspieramy akcję, która się odbywa w Łucku, gdyż było inaczej nie stalibyśmy tutaj. Wspieramy i moralnie, i materialnie».

Angelina, księgowa, 24 lata:

«Na miejscu pokrzywdzonych zawsze trzeba wyrażać siebie albo swoich krewnych. Wtedy ludzie będą bardziej miłośni wobec innych i z nienawiścią rozprawiać się z przestępcami. Za gwałty i umyślne zabójstwa trzeba przywrócić karę śmierci».

Dmytro, wykładowca, 42 lata:

«Swawola "ważniaków" trwa dalej i jestem przekonany, że będzie trwać. O czym mamy mówić, jeżeli widzimy w telewizji jak posłowie Rady Najwyższej Ukrainy stosują siłę wobec swoich kolegów, w tym wobec kobiet. I takie naruszające prawo działania pozostają bez kary. Przy tym członkowie partii stają w obronie swojego kolegi. Póki takie nieuki będą rządzić naszym państwem, ich dzieci i dzieci podległych im pracowników, będą gwałcić i zabijać. Wyjście z takiej sytuacji jest proste – jawne rozprawę sądowe w stosunku do wszystkich przestępców, bez względu na stanowisko czy status społeczny winowajcy».

Mолода дівчина, не представилася:

«Можливо, досі найголовнішою залишається проблема моралі. Кожна людина, незалежно від походження повинна залишатися Людиною. Аде певні верстви населення мають привілеї і на багато проблем у суспільстві просто закриваються очі. Кожен громадянин має стати на захист своїх прав, не бояться висловити власну думку. Попри все, «мажорів» мусить зупинити влада. Владу, яка до кінця нас не задовольняє, на жаль обрали ми і ми її такою зробили».

Андрій, лучанин:

«На жаль, маємо цілу систему, де мало що залежить від особистостей. У цій системі на першому місці – корупція. Трагічні випадки, пов'язані із діями «мажорів», трапляються не лише в Україні, а й в Росії, інших посткомуністичних державах, коли «відмазують» різних убивць, гвалтівників. Виняток становлять хіба що прибалтійські держави, де сказали категоричне «Ні!» згубній корупційній спадщині. В українському суспільстві правові механізми часто не діють. Поки найефективнішим методом залишається публічність, тобто надання проблемі привселюдного розголосу. Найгірше, що свавілля може привести до непередбачуваних наслідків, включно зі застосуванням насильства. Якщо держава і правоохоронні органи не дбатимуть про виконання законів, а й самі їх нівелюватимуть, то терпіння народу закінчиться, відбудеться самосуди, а владу чекатиме доля Чаушеску та його прибічників. Вірю, що українці можуть бути солідарними. Наприклад, зухвала наруга над дівчиною із півдня сколихнула громадськість в усій Україні, у тому числі й на заході держави. Подібна ситуація була із сином народного депутата Ландіка. Суспільство обурилося. Шоправда, на жаль, нас об'єднує негатив. Повинно ж об'єднувати й інше».

Василь Олексійович, пенсіонер, 62 роки:

«Подібні справи мусимо брати під контроль громадськості, якщо влада залишається бездіяльною. Інакше виходу із кризи не буде. Тільки постає запитання: «Навіщо така влада, яка не виконує своїх обов'язків?». Трагедія із миколаївською дівчиною стала остаточною краплею жла, що наповнило цілу чашу негативних діянь «золотої» молоді. Настає

край, після якого може дійти до самосудів. Я – за створення громадянських дружин, які контролюватимуть дії правоохоронців. Якщо правоохоронні органи намагаються «спустакти справу на гальмах», то громадянська дружина їм цього зробити не дозволить».

Арте́м, робітник, 38 років:

«Я сам батько двох донечок і мені болить серце, коли бачу, як знущаються над слабкими. Боюся, що якщо люди не організують акцій протесту, то винуватці лишилися б непокараними. А влада, яка не може захистити наших дітей, мусить бути відправлена у відставку. Негайно!»

Молодий чоловік, представник Партії регіонів:

«Думаю, що ситуація до кінця не зрозуміла, але всі винні у цій справі будуть покарані, незважаючи на те, чи підозрюваних відпустили, чи ні. А влада буде виконувати свої обов'язки. Я вірю цій владі, аде я – представник Партії регіонів і громадської організації «Молоді регіони». Ми підтримуємо акцію, що проводиться у Луцьку, інакше б тут не стояли. Ми надамо будь-яку підтримку, як моральну, так і матеріальну».

Ангеліна, бухгалтер, 24 роки:

«На місці скривджених завжди потрібно уявляти себе чи своїх рідних. Тоді люди милосердніше ставитимуться до оточуючих і з ненавистю будуть розправлятися зі злочинцями. Для гвалтівників і навмишних убивць треба повернути смертну кару».

Дмитро Іванович, викладач, 42 роки:

«Безчиства «мажорів» продовжуються і, переконаний, будуть продовжуватися. Що й говорити, коли на телевізійних екранах ми бачимо як депутати Верховної Ради України застосовують силу до своїх колег, навіть слабшої статі, і такі протиправні дії лишаються без покарання. Причому однопартійці ще й захищають товариша. Доки подібні невігласи керуватимуть нашою країною, доти їхні діти і діти їхніх підлеглих гвалтуватимуть і вбиватимуть. Вихід із такої ситуації простий – відкриті процеси над усіма злочинцями, незважаючи на посадовий чи соціальний статус винуватця».

Zarobiteś? Rozlicz się!

Do redaktora naczelnego „Monitora Wołyńskiego” zwrócić się z prośbą o wyjaśnienie mieszkanka Łucka, która przez pewien czas pracowała w Polsce, a następnie wróciła na Ukrainę. Po zakończeniu roku kalendarzowego, polski Urząd Skarbowy poinformował ją, że wszystkie uzyskane dochody zostały przez nią poprawnie rozliczone. Tu właśnie pojawia się potrzeba wyjaśnienia treści listu.

Zaznaczmy, że ta osoba zna język polski. Jednak specyficzny język urzędowy, trudny do zrozumienia, wzbudził pytanie: czy wszystko zostało zrobione poprawnie? Osoba, która pyta, nie miała również wiedzy o obowiązkach rozliczenia podatkowego. Dlaczego? Przyczyn może być kilka: po pierwsze, jak zostało wspomniane, nie wiedziała o takiej konieczności; po drugie, mogła nie zwrócić uwagi na wyjaśnienia pracodawcy albo po trzecie, pracodawca nie poinformował jej o zasadach rozliczania uzyskanych dochodów.

To nie jedyny taki przypadek. Ostatnio do Stowarzyszenia Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej na Wołyniu i redakcji „Monitora Wołyńskiego” coraz częściej zwracają się obywatele Ukrainy z podobnymi problemami. W związku z tym redakcja „Monitora Wołyńskiego” zwróciła się do Urzędu Skarbowego w Hrubieszowie z prośbą o wyjaśnienie, w jaki sposób rozliczają uzyskane dochody obywatele Ukrainy, którzy pracują w Polsce. Aby zaspokoić wiedzę osób pytających, proponujemy uwzględnić następujących odpowiedź Zastępcy Naczelnika Urzędu Skarbowego w Hrubieszowie.

Odpowiadając na zapytanie dotyczące rozliczania uzyskanych dochodów przez obywateli Ukrainy legalnie pracujących w Polsce uprzejmie informuje, że zastosowanie ma tutaj ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych obowiązująca w Polsce, Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku z dnia 12 stycznia 1993 roku oraz ustawa o podatku od dochodów osobistych obowiązująca na Ukrainie.

W myśl obowiązujących przepisów w Polsce należy ustalić czy obywatela Ukrainy legalnie pracującego w Polsce obejmuje ograniczony czy nieograniczony obowiązek podatkowy. Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (j.t.Dz.U. z 2010 roku Nr 51 poz. 307 z późn. zm.) osoby fizyczne jeżeli mają miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlegają obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów (przychodów) bez względu na miejsce położenia źródeł przychodów – tak zwany nieograniczony obowiązek podatkowy.

Za osobą mającą miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – zgodnie z art. 3 ust. 1a w/w ustawy uważa się osobę fizyczną, która:

– posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych)

– przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dłużej niż 183 dni w roku podatkowym.

Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 2a tej ustawy, osoby fizyczne, jeżeli nie mają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsca zamieszkania, podlegają obowiązkowi podatkowemu tylko od dochodów (przychodów) osiąganych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – tak zwany ograniczony obowiązek podatkowy.

Stosownie do art. 3 ust. 2b powyższej ustawy za dochody (przychody) osiągane na terytorium RP uważa się w szczególności dochody (przychody) między innymi z:

1. pracy wykonywanej na terytorium RP na podstawie stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy, bez względu na miejsce wypłaty wynagrodzenia,

2. działalności wykonywanej osobiście na terytorium RP, bez względu na miejsce wypłaty wynagrodzenia,

3. działalności gospodarczej prowadzonej na terytorium RP,

4. nieruchomości na terytorium RP nieruchomości w tym z jej sprzedaży.

Przepisy art. 3 ust. 1a, 2a i 2b należy stosować z uwzględnieniem zapisów Konwencji w sprawie podwójnego opodatkowania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 Konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania, o której mowa wyżej, określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce zamieszkania, jej miejsce pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze. Jednakże określenie to nie obejmuje osoby, która podlega opodatkowaniu w Umawiającym się Państwie z tytułu dochodu uzyskiwanego w tym Państwie lub z tytułu majątku znajdującego się w danym Państwie.

W myśl art. 4 ust. 2 Konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania, jeżeli stosownie do postanowień art. 4 ust. 1 tej Konwencji, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiającym się Państwach, to jej status będzie określony według poniższych zasad:

1. osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwach to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek jej interesów życiowych);

2. jeżeli nie można ustalić, w którym Umawia-

jącym się państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;

3. jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj

w żadnym z nich, to będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;

4. jeżeli jest obywatelem obu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną zagadnienie w drodze wzajemnego porozumienia.

Zastosowanie się do powyższych przepisów pozwala na ustalenie czy dana osoba spełnia przesłanki pozwalające uznać ją za osobę posiadającą miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w Polsce czy na Ukrainie. Jeżeli Podatnik nie posiada miejsca zamieszkania dla celów podatkowych w Polsce, wówczas w Polsce podlega ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu to znaczy, że opodatkowuje się tylko dochody osiągnięte na terytorium Polski na zasadach określonych w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych z uwzględnieniem postanowień Konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Co do zasady osoba fizyczna (bez względu na obywatelstwo) mająca miejsce zamieszkania na terytorium Ukrainy dochody z pracy najemnej wykonywanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest zobowiązana rozliczyć w Polsce. Jeżeli ten sam dochód będzie opodatkowany również na Ukrainie (jeżeli tak przewiduje ukraińskie prawo podatkowe), polski podatek zostanie zaliczony na poczet podatku ukraińskiego, z tym że takie potrącenie nie może jednak przekroczyć tej części podatku od dochodu, która odnosi się do dochodu podlegającego opodatkowaniu w Polsce. (art. 15 i art. 24 Konwencji).

Z punktu widzenia obywatela Ukrainy, który legalnie pracował na terytorium Polski istotne jest zatem prawidłowo rozliczenie tego dochodu (przychodu). Stosowną informację w jaki sposób rozliczyć uzyskany dochód w Polsce należy uzyskać we właściwym miejscowym organie podatkowym. W Polsce organem takim jest naczelnik urzędu skarbowego. Tam Podatnik powinien uzyskać informację, czy uzyskane dochody w Polsce łączą się z dochodami uzyskanymi na Ukrainie, czy opodatkowane są osobno.

Przygotował Janusz PIETRZYK,
Zastępca Naczelnika Urzędu
Skarbowego w Hrubieszowie

Zarobiv? Розрахуйся!

Нещодавно до головного редактора «Волинського Монітора» звернулася за допомогою мешканка Луцька. Вона упродовж певного періоду працювала у Польщі, потім повернулася в Україну. Після завершення календарного року польські органи фінансового управління поінформували її, що усі податкові зобов'язання вона виконала. Власне, тут і з'явилася потреба роз'яснити лист.

Значимо, що польську мову вона знала, проте склали офіційні штампи викликали у неї сумнів: чи все зроблено правильно? В додатку вона взагалі не знала про потребу прозвітувати про зароблені кошти. Чому? Причини може бути кілька: працівниця просто не знала про таку необхідність, вона могла не звернути уваги на роз'яснення роботодавця або роботодавця не поінформував її про правила звітування про доходи.

Наведений випадок – непоодинокий. Останнім часом до Товариства польської культури на Волині ім. Еви Фелінської та редакції «Волинського Монітора» звернулася до Фінансового управління у Хрубешові (Польща) з проханням роз'яснити, як оподатковуються доходи громадян України, котрі легально працюють у Польщі. Пропонуємо увазі наших читачів відповідь начальника Фінансового управління у Хрубешові.

Відповідаючи на запит, який стосується звітування про отримані доходи громадянами України, люб'язно інформую, що у цій ситуації опиратися потрібно на закон про прибутковий податок з фізичних осіб, який діє у Польщі, Конвенцію, підписану представниками урядів України та Республіки Польща, про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження податкових ухилень від 12 січня 1993 року, а також на Закон України «Про податок з доходів фізичних осіб».

Згідно з положеннями, що є обов'язковими в Польщі, слід встановити, який податковий обов'язок стосується громадянина України, котрий легально працює у Польщі: обмежений чи необмежений. Згідно з параграфом 1 статті 3 Закону від 26 липня 1991 року «Про прибутковий податок від фізичних осіб» (Збірник законів за 2010 рік № 51, позиція 307 з пізнішими змінами), якщо фізичні особи проживають на території Республіки Польща, вони підлягають податковому обов'язку від усіх своїх доходів (прибутків) незалежно від місця розташування джерел прибутків. Це – так званий необмежений податковий обов'язок.

Особою, котра проживає на території Республіки Польща, згідно з параграфом 1a статті 3 вищезгаданого закону, вважається фізична особа, що: – має на території Республіки Польща центр особистих або економічних інтересів (центр життєвих інтересів); – перебуває на території

Республіки Польща довше, ніж 183 дні в податковому (звітному) році.

Натомість, відповідно до параграфу 2a статті 3 цього закону фізичні особи, якщо вони не мають місця проживання на території Республіки Польща, підлягають податковому обов'язку тільки від доходів (прибутків), що отримуються на території Республіки Польща. Це – так званий обмежений податковий обов'язок.

Відповідно до параграфу 2b статті 3 вищезгаданого закону, доходами (прибутками), що отримуються на території РП, вважаються доходи (прибутки), зокрема від:

1. Роботи, виконаної на території РП на підставі службових обов'язків, робочих обов'язків, надомної роботи та спільно виконаної роботи, незалежно від місця виплати заробітної плати,

2. Діяльності, що виконується особисто на території РП, незалежно від місця виплати заробітної плати,

3. Економічної діяльності, що виконується на території РП,

4. Розташованої на території РП нерухомості, в тому числі від її продажу.

Норми, що містяться у параграфах 1, 1a, 2a і 2b статті 3, слід застосовувати, враховуючи положення Конвенції у справі подвійного оподаткування.

Відповідно до параграфу 1 статті 4 Конвенції «Про уникнення подвійного оподаткування», про яку йшлося вище, формулювання «резидент однієї Договірної Держави» означає особу, яка, за законодавством цієї Держави, підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця знаходження керівного органу або іншого аналогічного критерію.

Проте таке формулювання не стосується особи, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі, тільки якщо ця особа одержує доходи з джерел в цій Державі або стосовно майна, що в ній знаходиться.

Відповідно до параграфу 2 статті 4 Конвенції «Про уникнення подвійного оподаткування», якщо відповідно до положень параграфу 1 статті 4 цієї Конвенції фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається згідно з поданими нижче принципами:

1. Особа вважається резидентом Договірної Держави, де вона має постійне житло. Якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, то вважається резидентом тієї Держави, де має найбільш

тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів).

2. Якщо не можна визначити, в якій Договірній Державі особа має центр життєвих інтересів або якщо не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де зазвичай проживає.

3. Якщо особа зазвичай проживає в обох Державах або коли вона зазвичай не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, громадянином якої є.

4. Якщо особа є громадянином обох Договірних Держав або коли вона не є громадянином жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

Звернення до вищевказаних положень дозволяє встановити, чи особа відповідає критеріям, що дозволяють визнати її за особу, місцем проживання якої у податкових цілях є Польща або Україна. Якщо платник податків не має місця проживання в податкових цілях у Польщі, тоді в Польщі він підлягає обмеженому податковому обов'язку. Тобто оподатковуються тільки доходи, отримані на території Польщі на засадах, що визначені в Законі «Про податок з доходів фізичних осіб» та із врахуванням положень Конвенції «Про уникнення подвійного оподаткування».

Згідно з правилами, фізична особа (незалежно від громадянства), котра має місце проживання в Україні, зобов'язана прозвітуватися в Польщі про доходи від найманної роботи, що виконувалася на території Республіки Польща. Якщо цей же дохід буде оподаткований також в Україні (якщо це передбачено укрainським податковим законодавством), польський податок буде зарахований в рахунок українського податку. При цьому таке відрахування не може перевищити тієї частини податку від доходу, яка підлягає оподаткуванню в Польщі (Ст. 15 і Ст. 24 Конвенції).

З точки зору громадянина України, котрий легально працював на території Польщі, важливим є правильне звітування про дохід (прибутки). Відповідну інформацію про те, яким чином прозвітуватися про отриманий в Польщі дохід, слід отримати у відповідному місцевому податковому органі. У Польщі це – начальник фінансового управління. Там платник податків повинен дістати інформацію, чи отримані в Польщі доходи сумуються з доходами, отриманими в Україні, чи оподатковуються окремо.

Підготував Януш ПЕТШИК,
начальника Фінансового
заступник начальника Фінансового
управління в Хрубешові

Kościół Pokoju w Jaworze i Świdnicy

W 2001 r. na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO zostały wpisane kolejne polskie obiekty: dwa protestanckie kościoły w Jaworze i Świdnicy, nazywane Kościołami Pokoju.

Nazwa ta nawiązuje do wydarzeń historycznych, które przyczyniły się, między innymi, do budowy owych kościołów. Takim wydarzeniem było zawarcie w 1648 r. traktatu westfalskiego, kończącego wojnę trzydziestoletnią (lata 1618-1648). Wojna toczyła się w Europie. Celem jej było osłabienie potęgi Habsburgów. Mimo iż Habsburgowie tę wojnę przegrali, Dolny Śląsk znalazł się w granicach katolickiego Cesarstwa Austriackiego. Miejscowej, w większości protestanckiej ludności, odebrano wszystkie stare kościoły.

Pozwolono wybudować tylko trzy nowe: w Jaworze, Świdnicy i Głogowie. Kościoły te miały być zbudowane poza granicami miasta (ale na odległość strzału armatniego z murów miasta), na koszt ludności protestanckiej, a przy nich nie mogły powstawać szkoły parafialne. Swoim wyglądem nie mogły przypominać świątyni, nie mogły mieć dzwonów i wież, a ich budowa miała być ukończona w ciągu jednego roku. Do budowy można było używać tylko nietrwałych materiałów: drewna, słomy i gliny. Wskutek tego kościołów w Głogowie, niestety, w XVIII w. został zniszczony przez pożar. Wieże, dzwonnice, a także szkoły parafialne przy kościołach protestanckich zostały zbudowane dopiero w latach 1707-1708, na mocy postanowień Traktatu Altrantsackiego.

Nie było natomiast ograniczeń w ozdabianiu wnętrza kościołów, a projekty wrocławskiego architekta Albrechta von Sabischa, zdumiewają barokowym przepychem. W celu powiększenia pojemności świątyni w każdej z nich zbudowane zostały 4 kondygnacje empor (drewnianych łóż) dla protestanckiej szlachty oraz poszczególnych cechów rzemieślniczych. Wnętrza obu kościołów są w całości (nawet stropy), pokryte polichromiami o wzorach roślinnych i malowidłami, na których przedstawiono sceny biblijne, herby, pejzaże.

Kościół pod wezwaniem Ducha Świętego w Jaworze, został zbudowany w latach

1654-1655 w formie trójnawowej bazyliki. Jest to budynek szachulcowy (inaczej – mur pruski). Ściany wykonano z drewnianych belek, ułożonych poziomo, pionowo i skośnie, a przestrzeń między nimi wypełniono gliną. Dach kościoła pokryto gontem (w XVI w. na Dolnym Śląsku tak były budowane stodoły). W XVIII w. kościół został rozbudowany. Obecna powierzchnia kościoła w Jaworze wynosi 1180 m². Może tam się zmieścić około 6000 osób. Na uwagę zasługuje barokowe wyposażenie wnętrza, takie jak: ambona, ołtarz i chrzcielnica. Centralne miejsce ołtarza zajmuje obraz „Jezus w Getsemani”, подарowany kościołowi w 1855 r., na dwusetną rocznicę jego istnienia. W latach 2001-2005 odrestaurowano zabytkowe organy.

Do 1972 r. przy kościele znajdował się cmentarz. Po jego likwidacji, na tym terenie, został założony park, a część renesansowych i barokowych nagrobków z epitafiami, została wmurowana w ściany świątyni. W pobliżu kościoła znajduje się także barokowy budynek o konstrukcji szachulcowej, w którym obecnie mieszka pastor.

Od 1995 r. w Kościele Pokoju w Jaworze, corocznie organizowany jest międzynarodowy festiwal muzyki kameralnej: Jaworskie Koncerty Pokoju. Organizatorem tej imprezy jest Muzeum Regionalne w Jaworze. Koncerty festiwalowe odbywają się od maja do września, a występują na nich muzycy z Polski, Niemiec i Czech.

Kościół pod wezwaniem Trójcy Świętej w Świdnicy, został wzniesiony w latach 1656-1657 na planie krzyża greckiego. Później budynek został otoczony przybudówkami, w których mieściły się łóże rodzinne. Kościół w Świdnicy zajmuje 1090 m² i może pomieścić 7500 osób. Podobnie jak i świątynia w Jaworze, Kościół Pokoju w Świdnicy jest budynkiem szachulcowym. Jego budowa była również ograniczona wieloma warunkami. Dzwonnice i szkoła parafialna przy kościele zbudowano dopiero w XVIII w.

Najcenniejszymi elementami wyposażenia wewnętrzne kościoła w Świdnicy jest bogato zdobiony ołtarz i ambona. Naprzeciwko ambony znajduje się honorowa łóża rodziny Hohenbergów, właścicieli zamku Książ i dobroczyńców kościoła. Architektoniczną osobliwością tego sakralnego zabytku, są dodatkowe organy nad ołtarzem.

Słyną one z wysokiej jakości dźwięku. Od 2000 r. w Kościele Pokoju w Świdnicy, organizowany jest „Międzynarodowy Festiwal Bachowski”. Program festiwalu, co roku, zawiera jakieś niespodzianki. Na przykład w 2008 r. została wystawiona opera „We-sele Figara”, a w 2009 r. były zorganizowane nabożeństwa kantanowe. Latem w kościele odbywają się także kwadransy organowe (krótkie koncerty muzyki organowej) i koncerty Międzynarodowego Festiwalu Wratławia Cantans. Nieopodal kościoła, na Placu Pokoju, prowadzone są letnie warsztaty malarzy, rzeźbiarzy, aktorów, epigrafistów i historyków sztuki.

Księgozbiór w przykościelnej bibliotece i archiwum, gromadzony od XVII wieku, liczy blisko 12000 woluminów, wśród których jest dużo starodruków i rękopisów. Perelką zbiorów jest kolekcja Biblii. Zgromadzono aż 200 sztuk różnych wydań Pisma Świętego. Efekty pracy konserwatorskich nad bibliotecznymi archiwalnymi zbiorami Kościoła Pokoju w Świdnicy prezentowane są w bibliotece wirtualnej.

Obecne Kościoły Pokoju w Jaworze i Świdnicy są największymi w Europie działającymi drewnianymi kościołami szachulcowymi. Ze względu na swoją historię, świątynie te stały się symbolami pokoju i pojednania. W Kościele Pokoju w Świdnicy w 1989 r. premier Polski Tadeusz Mazowiecki i kanclerz Niemiec Helmut Kohl modlili się wspólnie o pokój i pojednanie dla Polski, Niemiec, Europy i świata.

Natalia KATRENCIKOVA

Храми миру в Яворі та Свідниці

У 2001 р. до Списку світової Спадщини ЮНЕСКО було внесено наступні польські об'єкти: дві протестантські церкви у Яворі та Свідниці, які називають Храмами миру.

Ця назва пов'язана з історичною подією, яка, крім усього іншого, призвела і до будівництва двох церков. Подією було укладення у 1648 р. Вестфальського миру, який поклав край Тридцятирічній війні (1618-1648 р.р.). Війна точила у Європі. Її мета – ослаблення Габсбургів. Габсбурги, хоча й прогнали війну, проте змогли зберегти Нижню Сілезію у межах католицької Австрійської імперії. Усі існуючі на той час протестантські церкви у Нижній Саксонії було зачищено.

Нових же дозволено побудувати лише три: у містах Явір, Свідниця та Глогув. Храми можна було звести за межами міст (але не далі, як на відстані одного гарматного пострілу з міських мурів), за кошти самих вірян-протестантів. Причому при церквах не могло бути парафіяльних шкіл. Своім зовнішнім виглядом храми не могли нагадувати католицьких костелів, не могли мати веж та дзвіниць, а їх будівництво мало бути завершено упродовж одного року. Будувати нові протестантські храми дозволили лише з нетривких матеріалів: дерева, соломи та глини. З цієї причини храм у Глогуві, на жаль, у XVIII ст. дощенту був знищений пожежею. Вежі і дзвіниця, а також парафіяльні школи при цих протестантських храмах було збудовано у 1707-1708 р.р., відповідно до приписів Альбрехта фон Зейбша за проектом їх, що властиво стилів бароко, казково розкішними. Щоб церкви могли вмістити якомога більшу кількість людей, у кожній з них було збудовано по 4 яруси емпор (дерева'них лож), призначених для протестантської знаті та деяких ремісничих цехів. У середині, навіть на стелі, обидві церкви відкрито поліхроміями з рослинним орнаментом та малюнками, на яких зображено біблійні сцени, герби, пейзажі.

На оформлення інтер'єру церков обмежень не накладалося, і вроцлавський архітектор Альбрехт фон Зейбш запроєктував їх, що властиво стилів бароко, казково розкішними. Щоб церкви могли вмістити якомога більшу кількість людей, у кожній з них було збудовано по 4 яруси емпор (дерева'них лож), призначених для протестантської знаті та деяких ремісничих цехів. У середині, навіть на стелі, обидві церкви відкрито поліхроміями з рослинним орнаментом та малюнками, на яких зображено біблійні сцени, герби, пейзажі.

У оформлення інтер'єру церков обмежень не накладалося, і вроцлавський архітектор Альбрехт фон Зейбш запроєктував їх, що властиво стилів бароко, казково розкішними. Щоб церкви могли вмістити якомога більшу кількість людей, у кожній з них було збудовано по 4 яруси емпор (дерева'них лож), призначених для протестантської знаті та деяких ремісничих цехів. У середині, навіть на стелі, обидві церкви відкрито поліхроміями з рослинним орнаментом та малюнками, на яких зображено біблійні сцени, герби, пейзажі.

Церкву Святого Духа у місті Явір було зведено

в 1654-1655 р.р. у формі трьохнавової базилики. Це – каркасна споруда, збудована за технологією «пруського муру»: її стіни зроблено з дерев'яних балок, розташованих під різними нахилами одна щодо одної, а проміжки між балками заповнено глиною. Дах церкви покрито гнотом. У XVI ст. в Нижній Сілезії так будували стодоли. У XVIII ст. храм було розбудовано. Нині площа явірської церкви сягає 1180 м², на яких може розміститися 6000 осіб. У середині святини своєю художньою вишуканістю увагу привертають амвон, вівтар і купель. Центральне місце на вівтарі займає образ «Ісус у Гетсемані», який церкви подарували у 1855 р., на двохсоту річницю її існування. У 2001-2005 р.р. були відrestавровані церковні органи.

Поблизу храму до 1972 р. був цвинтар. Після його ліквідації на тій території було закладено парк, а частини ренесансних і барокових надгробків, з епітафіями на них, вмуrowано у стіни святини. Неподальк церкви також знаходиться бароковий будинок каркасної конструкції, у якому нині проживає пастор.

З 1995 р. у Храмі миру в Яворі щорічно проходить міжнародний фестиваль камерної музики під назвою «Явірські концерти миру». Організатором заходу є Регіональний музей у Яворі. Концерти у рамках фестивалю відбуваються з травня по вересень, а виступають на них музиканти з Польщі, Німеччини, Чехії.

Церкву Святої Трійці у Свідниці побудували у 1656-1657 р.р., надавши їй форму грецького хреста. Пізніше будинок було оточено прибудовами, у яких розмістилися родинні ложі. Храм у Свідниці займає площу 1090 м² і може вмістити 7500 осіб. Як і святиня в Яворі, Храм миру в Свідниці є каркасним будинком. Його будівництво супроводжувалося такими ж обмеженнями, як і зведення інших храмів миру. Дзвіниця і парафіяльна школа при цій церкві також було збудовано аж у XVIII ст..

Найціннішими елементами внутрішнього оформлення храму в Свідниці визнають багато оздоблених вітарів і амвон. Навпроти амвону знаходиться почесна ложа родини Хоенберґів, володарів замку Ксьонґ та благодійників церкви. Архітектурною особливістю свідницького храму є додаткові органи над вівтарем.

Органи цієї святини славляться якісним звуком. З 2000 р. у Храмі миру в Свідниці щорічно проходить «Міжнародний бамбівський фестиваль». У його програмі завжди є якісь несподіванки. Так, у 2008 р., у рамках цього фестивалю було інсценізовано оперу «Весілля Фігаро», а у 2009 р. – організовано бо-гогослужіння з виконанням кантат Іоганна Себастьяна Баха. Вілтуку у свідницькій церкві відбуваються також «органи квадранти» (короткі концерти органної музики) та окремі концерти міжнародного фестивалю «Wratławia Cantans». Неподальк храму, на площі Миру, вілтуку проводять майстер-класи для художників, скульпторів, акторів, епіграфістів, мистецтвознавців.

Фонди церковних бібліотек та архіву, які громадають з XVII ст., зараз налічують близько 12000 томів, серед яких багато стародруків і рукописів. Перлиною збірання є колекція Біблій, яка складається з 200 екземплярів різних видань Святого писма. Результати реставрації бібліотечно-архівних фондів Храму миру в Свідниці можна побачити у віртуальній бібліотеці.

Нині Храми миру в Яворі та Свідниці є найбільшими в Європі діючими дерев'яними церквами каркасної конструкції. Зважаючи на свою історію, ці святини є символами миру та поєднання. У Храмі миру в Свідниці у 1989 р. Прем'єр-міністр Польщі ТADEUSZ MAZOWIECЬКИЙ та канцлер Німеччини ГЕЛЬМУТ КОЛЬ разом молилися за мир та поєднання Польщі, Німеччини, Європи і світу.

Natalia KATRENCIKOVA

Na studia do Polski

Останнім часом все більше молоді хоче dostać się на studia na polskie uczelnie. Do Łucka przyjechali przedstawiciele różnych lubelskich uczelni, żeby poinformować o rekrutacji.

Spotkanie z uczniami starszych klas oraz ich rodzicami odbyło się 15 marca w łuckim gimnazjum nr 4 im. Modesta Lewickiego. Koordynator projektu "Study in Lublin" Wiktoria Gerun, opowiedziała o zaletach studiów w Polsce. Jej zdaniem, system szkolnictwa wyższego w Polsce, znajduje się na jednym z pierwszych miejsc w Europie. Jakość kształcenia na uniwersytetach i w kolegiach jest bardzo wysoka, a najlepsi studenci mają szansę na stypendium. Natomiast po ukończeniu studiów absolwenci dostają europejski dyplom. W Lublinie może odbywać się także nauka języka polskiego. Jedną z największych zalet studiów w Polsce jest to, że studia odbywają się bez łapówek, w oparciu o zasadę "na jaką ocenę się nauczyłeś, na taką zdasz".

O warunkach rekrutacji i studiach opowiedzieli Łukasz Lewkowicz (UMCS), Paweł Komada (Politechnika Lubelska), Agnieszka Wasilak (Uniwersytet Przyrodniczy) i inni. Każdy z gości opowiadał o różnych kierunkach, na których można się kształcić na uczelni oraz szansach znalezienia pracy po ukończeniu nauki, stażach za granicą i realizacji własnych projektów naukowych na uniwersytecie. W każdej z uczelni działa system ulg socjalnych oraz przyznawania stypendiów osobom nie posiadającym Karty Polaka. Podczas rekrutacji uczelnie mogą brać pod uwagę wyniki egzaminów, średnią świadectwa dojrzałości, czasem kolejność składania dokumentów (ten, kto zarejestrował się jako pierwszy, jest pierwszym pretendencem na miejsce).

Andrzej GERASIMCZUK

На навчання до Польщі

Останнім часом дедалі більше молоді хоче вступити до польських вищих навчальних закладів. Щоб поінформувати про вступну кампанію, до Луцька завітали представники різних ВНЗ Люблінна.

Зустріч зі старшокласниками та їхніми батьками відбулася 15 березня у луцькій гімназії № 4 імені Модеста Левицького. Координатор проекту "Study in Lublin" Вікторія Герун розповіла про переваги навчання у Польщі. За її словами, система освіти у Польщі займає одне з перших місць в Європі, якість освіти провідних університетів і коледжів дуже висока, кращі студенти мають можливість отримати стипендію, після закінчення навчання студенти отримують диплом європейського зразка. Вивчення польської мови може проводитися у самому Любліні. Однією з найбільших переваг є те, що навчання відбувається без хабарництва та за принципом «на що вичив, на те й склав».

Детальніше про умови вступу та навчання розповідали Лукаш Левкович (Люблінський

університет Марії Кюрі-Склодовської), Павел Комادا (Люблінська політехніка), Агнешка Васіляк (Природничий університет) та інші. Кожен із гостей розповідав про різні спеціальності, за якими можна здобувати освіту в навчальному закладі, можливості працевлаштування після його закінчення, проходження практики за кордоном, про реалізацію власних наукових проєктів на базі університету. У кожній з вищезгаданих установ діє гнучка система соціальних пільг і видачі стипендій громадянам, котрі не мають Карті поляка. При вступі у деякі навчальні заклади до уваги можуть братися результати іспитів, серед них має атестата, а іноді й черговість подання документів (хто перший зареєструвався, той перший претендент на місце).

Andrzej GERASIMCZUK

Здjęcie nieznanej osoby w polskim mundurze

Podczas przeprowadzenia prac ekshumacyjnych we Włodzimierz Wołyńskim, archeolodzy znaleźli cudem zachowane zdjęcie nieznanej osoby w polskim mundurze.

W programie Telewizji Wołyńskiej "Takty i Fakty", w którym rozmawiano o wynikach sezonu archeologicznego 2011 roku, archeolog Serhij Panyszko pokazał zdjęcie, na którym widać osobę ubraną w polski mundur: "Podczas prac ekshumacyjnych na grodzisku Wały we Włodzimierz Wołyńskim, to zdjęcie zostało znalezione wśród rzeczy jednej z licznych ofiar. Tylko szczęśliwy zbieg okoliczności pozwolił zachować wizerunek tego człowieka. W ciągu kilkunastu sekund zdjęcie rozspala się. Na szczęście nasz pracownik miał przy sobie aparat fotograficzny..."

Zdaniem dyrektora Państwowego Przedsiębiorstwa "Wołyński Starożytność" Oeksija Złatogorskiego, zdjęcie osoby w polskim mundurze mogło należeć do ofiary albo kogoś z jej krewnych.

"Spodziewamy się pomocy polskiego Instytutu Pamięci Narodowej w sprawie poszukiwania odpowiedzi na pytanie, które pomoże do wiedzieć się więcej o tragicznych wydarzeniach we Włodzimierz Wołyńskim" - mówi znany ukraiński archeolog, który stara się odsłonić jedną z największych tajemnic "imperium zła".

W październiku 2011 roku we Włodzimierz Wołyńskim, po zeszlaczonych pracach ekshumacyjnych, pochowano ponownie ponad

300 osób. Szurfy pokazały obecność licznych pochówków na przyległym do wykopów terenie. "Pole śmierci" znajduje się pomiędzy murami byłego więzienia NKWD oraz resztkami potężnych fundamentów zamku polskiego króla Kazimierza Wielkiego.

"Wznowimy badania w 2012 roku przy współudziale naszych polskich kolegów z Torunia. Spodziewamy się pozyskać pomoc finansową ze strony Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa dla polskich specjalistów oraz Państwowej Międzyresortowej Komisji ds. Upamiętnienia Ofiar Wojny i Represji Politycznych dla specjalistów ukraińskich" - mówią archeolodzy.

Badanie i urządzenie grodziska Wały, zabytku o narodowym znaczeniu, przewidziane są Umową o regionalnym rozwoju obwodu wołyńskiego podpisaną pomiędzy Gabinetem Ministrów Ukrainy i Wołyńską Radą Obwodową na lata 2010-2014. Te przedsięwzięcia przewidziane są w projekcie "Złota diadema Wołynia". Wniosek z tym projektem został złożony 29 września zeszłego roku w Warszawie w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Polska-Białoruś-Ukraina.

Wasył WORON

Фото невідомої особи у польському однострої

У Володимирі-Волинському під час проведення експедиційних робіт археологи знайшли дивом уціліле фото невідомої особи в польському однострої.

У передачі Волинського телебачення «Такти і факти», де йшлося про підсумки археологічного сезону 2011 року, археолог Сергій Панишко показав фото невідомої людини в польському однострої: «Під час експедиційних робіт на городищі «Вали» у місті Володимирі-Волинському цей знімок був виявлений серед речей однієї з численних жертв. Лише щасливий збіг обставин зберіг образ цієї людини: за кільканадцять секунд знімок перетворився у прах, але, на щастя, під рукою у нашого працівника виявився фотоапарат...».

На думку директора ДП «Волинські старожитності» Олексія Златогорського, знімок людини в польському однострої міг належати жертві або ж комусь із родичів жертви.

«Ми сподіваємося на допомогу польського Інституту національної пам'яті у пошуку відповіді на це питання, що може пролити світло на трагічні події у Володимирі-Волинському», - зазначає відомий український археолог, котрий докопався до однієї з найбільших таємниць «імперії зла».

Понад три сотні жертв були перепховані у жовтні 2011 року у Володимирі-Волинському після минулорічних експедиційних

робіт, однак шурфування території показало наявність великого числа невідомих поховань на прилеглий до розкопок території. «Пole смерті» знаходиться між мурами колишньої в'язниці НКВД та залишками потужних фундаментів замку польського короля Казимира Великого.

«Ми будемо продовжувати дослідження у 2012 році за участю наших польських колег із Торуня. Сподіваємося на фінансову допомогу з боку Ради Охорони пам'яті боротьби та мучеництва для польських фахівців та Державної міжвідомчої комісії у справах увічнення пам'яті жертв війни та політичних репресій для український спеціалістів», - зазначають археологи.

Дослідження і облаштування городища «Вали», пам'ятки археології національного значення, передбачені Угодою щодо регіонального розвитку Волинської області між Кабінетом Ministrów України та Волинською обласною радою на 2010-2014 роки. Зазначені заходи внесені і до проекту «Золота діадема Волині», що був поданий до Варшави 29 вересня минулого року в рамках програми прикордонного співробітництва «Польща-Білорусь-Україна».

Василь ВОРОН

Польська преса про Україну

Przedwyborczy zjazd rządzącej Partii Regionów

Partia Regionów prezydenta Ukrainy Wiktora Janukowycza pójdzie do zaplanowanych na jesień wyborów parlamentarnych z zamiarem zwycięstwa w uczciwej walce nad innymi siłami politycznymi. W trakcie zjazdu ogłoszono, że do Partii Regionów wstąpią członkowie rozwiązanej tego samego dnia partii Silna Ukraina wicepremiera Serhija Tihipki. Wiceszef rządu, który startując w zwycięskich dla Janukowycza wyborach prezydenckich w 2010 roku otrzymał ponad 13 proc. poparcia, został w sobotę wiceprzewodniczącym formacji rządzącej.

Zjazd Partii Regionów otworzył jej honorowy przewodniczący, prezydent Janukowycz. Szef państwa podkreślił, iż od przebiegu wyborów zależy będzie m.in. wizerunek Ukrainy na arenie międzynarodowej.

Zdaniem ekspertów Partia Regionów dąży do tego, aby w wyniku zaplanowanych na październik wyborów do Rady Najwyższej Ukrainy wzmocnić swą władzę w kraju. Zadanie to może być jednak trudne do wykonania, ponieważ poparcie dla ugrupowania prezydenckiego spada. Przyczyną są m.in. podwyżki cen podstawowych produktów i usług, a także drażniący przeciętnych Ukraińców wystawny styl życia ludzi na szczytach władzy.

Polska Agencja Prasowa, 17 marca 2012 roku

Передвиборчий з'їзд правлячої Партії регіонів

Партія регіонів Президента України Віктора Януковича піде на заплановані восени парламентські вибори із наміром здобути перемогу у чесній боротьбі над іншими політичними силами. Під час з'їзду було оголошено, що до Партії регіонів вступлять члени розпущеної цього ж дня партії «Сильна Україна» Віце-прем'єр-міністра України Сергія Тігіпка. Заступник керівника уряду держави, котрий, startуючи у переможних для Януковича президентських виборах у 2010 році, отримав понад 13% голосів, у суботу був оголошений віце-головою правлячої формувани.

З'їзд Партії регіонів відкрив її почесний голова, Президент України Віктор Янукович. Керівник країни підкреслив, що від перебігу виборів залежатиме також обличчя України на міжнародній арені.

На думку експертів, Партія регіонів прагне до того, щоб у результаті запланованих на жовтень виборів до Верховної Ради України посилити свою владу в країні. Це завдання може стати важким для виконання, оскільки підтримка президентського утворення знижується. Серед причин — підвищення цін на продукти харчування та послуги, а також драгуючий пересічних українців розкішний стиль життя людей, котрі перебувають при владі.

Polska Agencja Prasowa, 17 березня 2012 року

We Lwowie nie wolno śpiewać po rosyjsku

Zakaz puszczania wykonywanych w języku rosyjskim piosenek w środkach transportu publicznego znalazł się w uchwalonym przez lwowską radę obwodową programie rozwoju ukraińskiego języka i kultury

Celem tego programu jest m.in. «ochrona praw językowych mieszkańców obwodu», oraz «stworzenie warunków dla rozszerzenia sfery wykorzystania języka ukraińskiego, podwyższenia jego prestiżu, oraz poprawy poziomu znajomości języka ukraińskiego w społeczeństwie» - czytamy w decyzji deputowanych.

Miejsce języka rosyjskiego w życiu publicznym na Ukrainie jest problemem zarówno społecznym, jak i politycznym. Znaczna grupa obywateli średniego i starszego pokolenia, głównie na wschodzie i południu kraju, nie włada językiem ukraińskim.

Rzeczpospolita, 17 marca 2012 roku

У Львові не можна співати по-російськи

Забора на вмикати російськомовні пісні у засобах громадського транспорту передбачена Програмою розвитку української мови та культури, яку ухвалила Львівська обласна рада.

Метою цієї програми є також «охорона мовних прав жителів області», а також «створення умов для поширення сфери використання української мови, підвищення її престижу, а також підвищення рівня знань української мови у суспільстві», - читаємо у рішенні депутатів.

Місце російської мови у публічному житті в Україні є як суспільною, так і політичною проблемою. Значна група громадян середнього і старшого покоління, переважно на сході та півдні країни, не володіє українською мовою.

Rzeczpospolita, 17 березня 2012 року

«Українці чекають, аз окреты флоты się rozsyją»

Rosyjski admirał Igor Kasatonow oskarżył władze Ukrainy o hamowanie rozwoju stacjonującej na Krymie rosyjskiej Floty Czarnomorskiej. Ukraińcy czekają, az okrety флоты się rozsyją - oświadczają w rozmowie z ukraińskimi dziennikarzami w Moskwie.

- Wymiana okrętów odbywa się w ramach umów. Oznacza to, że ich liczba się nie zwiększa - powiedział admirał. Podkreślił, że Ukraina z kolei uważa, że parametry nowych okrętów znacznie przewyższają parametry starych.

Kasatonow, były dowódca Floty Czarnomorskiej, a dziś doradca rosyjskiego szefa sztabu generalnego, dodał, że problem nie dotyczy wyłącznie okrętów, ale też samolotów oraz innego sprzętu. - Stanowisko Ukrainy jest takie, żeby to wszystko się powoli starzało, a jak już się rozsyje, to wtedy będziemy rozmawiać inaczej - podkreślił wojskowy.

W kwietniu 2010 roku, po dojściu do władzy obecnego prezydenta Wiktora Janukowycza, Kijów zgodził się na przedłużenie umowy o stacjonowaniu Floty Czarnomorskiej na Krymie o 25 lat. W zamian za to Rosjanie obiecali udzielić Ukrainie 30-procentowej obniżki ceny gazu.

Tvn24.pl, 14 marca 2012 roku

«Українці чекають, доки кораблі флоту розсіплються»

Російський адмірал Ігор Касатонов звинуватив українську владу у гальмуванні розвитку розміщеного у Криму російського Чорноморського флоту. «Українці чекають, доки кораблі флоту розсіплються», - заявив він у розмові з українськими журналістами в Москві.

- Заміна кораблів відбувається у рамках договорів. Це означає, що їхня кількість не збільшується, - заявив адмірал. Він підкреслив, що Україна вважає, що розміри нових кораблів значно перевищують розміри старих.

Касатонов, колишній командувач Чорноморського флоту, а нині - радник голови російського Генштабу, додав, що проблема не стосується суто кораблів, а також літаків і іншого військового устаткування. «Позиція України є такою, щоб все поволі застарівало, а коли розсіплюється, то тоді розмовлятимемо по-іншому», - підкреслив військовий.

У квітні 2010 року, після приходу до влади нинішнього президента Віктора Януковича, Київ погодився продовжити договір про перебування Чорноморського флоту Росії в Криму на 25 років. Взамін за це росіяни обіцяли надати Україні 30-відсоткову знижку в ціні на газ.

Tvn24.pl, 14 березня 2012 року

Artyści rozumieją się bez słów

Łucka Szkoła Artystyczna 19 marca gościła w swoich ścianach wystawę rysunków uczniów Liceum Plastycznego im. Józefa Chełmońskiego w Nałęczowie.

Wystawa została zorganizowana w ramach współpracy między polską i ukraińską uczelnią. Podobną wystawę, prezentującą dorobek artystyczny uczniów Szkoły Artystycznej z Łucka, otwarto 12 marca w Nałęczowie – małym miasteczku koło Lublina. Liceum było prezentowane przez 4-osobową załogę: Małgorzatę Oboz, Hannę Rybiec, Henryka Widelkiego oraz koordynatora działań – Zbigniewa Strzyżńskiego, który podczas otwarcia wystawy udzielił wywiadu dla Monitora Wołyńskiego.

– Reprezentujemy tutaj Liceum Plastyczne im. Józefa Chełmońskiego w Nałęczowie – uczelnię ze stuletnią tradycją szkolnictwa artystycznego, – mówi Zbigniew Strzyżński. – Robimy w Łucku wystawę wymienną. Tydzień temu mieliśmy otwarcie wystawy rysunków uczniów Łuckiej Szkoły Artystycznej u nas, w Małej Galerii. Teraz jesteśmy tutaj i pokazujemy 22 prace – taki mały wycinek naszego dorobku. Specjalizacją naszej szkoły jest meblarstwo artystyczne, meble użytkowe z drewna i wikliny, zabawki z tkanin i z drewna. Ale dodatkowo jest też rysunek i malarstwo, rzeźba, kompozycja, historia sztuki, podstawy fotografii i filmu, projektowanie graficzne – czyli podstawowe elementy artystycznego przygotowania. Próbuujemy ze Szkołą w Łucku nawiązać aktywniejszą współpracę.

– **Jak długo znacie się wzajemnie?**
– Znamy się już od dwóch lat – zaczęło się od spotkania na plenerze malarskim, gdzie zapoznaliśmy łuckich artystów. Próbowałam wcześniej na różnych płaszczyznach coś zrobić. Obecnie znaleźliśmy najprostszą, nie generującą kosztów, formę współpracy – wymianę wystawami rysunku. Mamy już następną umowę na dalsze wymiany uczniów. Rozmawialiśmy wcześniej, że na przykład, we wrześniu przyjeżdża kilku uczniów z nauczycielem i przez tydzień pracują w naszej szkole, i odwrotnie – nasi przyjeżdżają do Łucka.

– **A bariera językowa?**
– Sądzę że nie byłoby takiej bariery. Dużo zależy od koordynatorów. Artyści rozumieją się bez słów. Mamy już plany na październik, zamierzamy pokazać w Łucku prace dzieci w wieku od 3 do 10 lat z poprzednich międzynarodowych tematycznych konkursów, w któ-

Організатори та учасники

rych biorą udział ukraińskie dzieci z tej szkoły, z Drohobycza, Połtawy, ale również i z Francji.

– **Co Państwa zainteresowało we współpracy międzyuczelnianej? Co łączy, a w czym widzicie różnicę?**

– Tutaj widzimy solidny rysunek konstrukcyjny oparty na anatomii. U nas, w tej chwili, jest raczej myślenie swobodniejsze, czyli rysunek nie tylko przygotowawczy – myśli się płaszczyzną, obrazem. Nauczyciel więcej dba o indywidualność, rozwija wręcz plastyczność dziecka. Oczywiście jest potrzebny i rysunek konstruktywny, perspektywiczny – potrzebny do projektowania mebli, sprzętu itd. Może warto czasem wrócić do rysunku tradycyjnego, żeby nauczyć się pewnej „rutyny”. Ale należy równocześnie zadbać, żeby nie wpaść w inną skrajność – zostać w tejże rutynie. Nawet po tej wystawie widać, że to są inne spojrzenia i podejścia, ale to nawet dobrze, że się trochę różni, bo w ten sposób powstaje między nami plastyczna do wymiany doświadczeń. W perspektywie może powstać wyposrodowanie metod – troszeczkę od nas, troszeczkę od was...

Rozmawiał Walenty WAKOLUK

Митці розуміють одне одного без слів

Луцька художня школа 19 березня «приймала» у своїх стінах виставку малюнків учнів Художнього ліцею ім. Юзефа Хелмонського із Наленчова.

буємо нав'язати активнішу співпрацю із Луцькою художньою школою.

– **Як довго Ви знаєте один одного?**
– Знайомі упродовж двох років. Почалося із зустрічі на художньому пленері, де ми познайомилися із луцькими митцями. Раніше вже пробували на різних площах щось зробити. Нині знайшли найпростішу форму співробітництва, яка не потребує великих коштів, – обмін виставками малюнку. Маємо вже угоди про подальші обміни учнів. Розмовляли раніше про те, що, наприклад, у вересні до нас можуть приїжджати кілька учнів з учителем і впродовж тижня працювати у нашій школі, і навпаки – наші приїжджатимуть до Луцька.

– **А новий бар'єр?**
– На мою думку, такого бар'єру не повинно бути. Багато залежить від координаторів. Митці розуміють одне одного без слів. Маємо вже плани на жовтень. Хочемо показати у Луцьку роботи дітей віком від 3 до 10 років з попередніх міжнародних тематичних конкурсів, у яких беруть участь українські діти з вашої школи, з Дрогобича, Полтави, а також із Франції.

– **Що Вас зацікавило у співпраці між навчальними закладами? Що об'єднує і в чому Ви бачите різницю?**

– Тут ми бачимо солідний конструктивний малюнок, який опирається на анатомію. У нас нині, радше, вільніше мислення, тобто не тільки підготовчий малюнок – ми думаємо площинно, картинно. Вчитель більше дбає про індивідуальність, розвиває художню вразливість дитини. Звичайно, потрібні і конструктивні, перспективні малюнки для проектування меблів, устаткування і т.д. Може, варто іноді повернутися до традиційної форми навчання, щоб опанувати певні навички. Однак слід одночасно подбати про те, щоб не впасти в іншу крайність – лишитися з тими навичками. Навіть після нинішньої виставки зрозуміло, що маємо інші погляди і підходи. Але це навіть добре, що ми трохи відрізняємося, бо, таким чином, між нами виникає площа для обміну досвідом. У перспективі – можливе вироблення спільної методики: трохи від нас, трохи від вас...

– **Що Вас зацікавило у співпраці між навчальними закладами? Що об'єднує і в чому Ви бачите різницю?**
– Тут ми бачимо солідний конструктивний малюнок, який опирається на анатомію. У нас нині, радше, вільніше мислення, тобто не тільки підготовчий малюнок – ми думаємо площинно, картинно. Вчитель більше дбає про індивідуальність, розвиває художню вразливість дитини. Звичайно, потрібні і конструктивні, перспективні малюнки для проектування меблів, устаткування і т.д. Може, варто іноді повернутися до традиційної форми навчання, щоб опанувати певні навички. Однак слід одночасно подбати про те, щоб не впасти в іншу крайність – лишитися з тими навичками. Навіть після нинішньої виставки зрозуміло, що маємо інші погляди і підходи. Але це навіть добре, що ми трохи відрізняємося, бо, таким чином, між нами виникає площа для обміну досвідом. У перспективі – можливе вироблення спільної методики: трохи від нас, трохи від вас...

Розмовляв Валентин ВАКОЛУК

Wizyta na Ziemi Chełmskiej Візит на Холмську землю

Рожичани на Холмщині

Чłonкowie Stowarzyszenia Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej Oddział Rożyszcze odwiedzili Chełm.

Przedstawiciele oddziału SKP im. Ewy Felińskiej w Rożyszczu, odwiedzili szkołę w miejscowości Stłopie niedaleko Chełma. Dyrektor szkoły pani Hanna Elak zapoznała delegację z placówką edukacyjną i powiedziała o planach współpracy ze szkołą nr 2 w Rożyszczu.

Delegacja zwiedziła zabytki Chełma, kościoły i podziemia. Wszyscy podziwiali kościół Najświętszej Maryi Panny, zbudowany

w latach 1737-1756 według projektu Pawła Fontana.

Zorganizowano także ciekawą wycieczkę do podziemnych kretowych tuneli w Chełmie. Tutaj wydobywano kiedyś najlepszą kretę w Europie. Później, z powodu zagrożenia osunięcia, tunele zostały zasypane, a część zamieniono na trasę turystyczną długości około 2 km.

Olga SACHASZCZYK

Члени Рожиченського відділення Товариства польської культури на Волині ім. Еви Фелінської здійснили поїздку до Холма.

Представники Рожиченського відділення ТПК ім. Еви Фелінської відвідали також школу у с. Стівп'є, що знаходиться неподалік Холма. Директор школи, пані Ганна Елак, познайомила делегацію із навчальним закладом та висловила бажання співпрацювати зі школою №2 м. Рожичце.

Делегация відвідала пам'ятки культури, костели, підземелля. Найбільше захоплення у всіх учасників поїздки викликав костел

Найсвятішої Марії Панны, що був побудований у 1737-1756 р.р. архітектором Павлом Фонтаном.

Незабутні враження залишила й екскурсія до підземних кретьячих тунелів Холма. У підземеллях міста колись видобували кретьяк, за якістю – найкращу в Європі. Пізніше, через загрозу зсувів, шахти довелися засипати, а частину тунелів перетворили на туристичний маршрут. Його довжина становить близько 2 км.

Ольга САХАЩИК

Кшиштоф Зануссі: «Справжнє мистецтво несе добро, красу і правду»

Krzysztof Zanussi: «Prawdziwa sztuka niesie dobro, piękno i prawdę»

В обwodowym biurze pokazu filmów nie wiedzieli, jak wykorzystać kilka części filmu Krzysztofa Zanussiego. Trafił on do kategorii niepopularnych i... do programu klubu fanów filmowych, którym мій ojciec kierował w Łucku, w małej sali filmowej kina «Moskwa» na początku lat osiemdziesiątych.

Pasja do kina stała się dziedziczna, a Krzysztof Zanussi stał się jednym z moich idoli. Okazja, aby odwiedzić wybitnego polskiego reżysera wspólnie z grupą studentów dziennikarstwa Ukraińskiego Uniwersytetu Katolickiego, była dla mnie wielkim przeżyciem.

Mieszkanie reżysera to połączone gusty artysty i arystokraty, przeszłość i teraźniejszość. Tradycyjny dom łączy się z dużym szklanym sześcianem – ogrodem zimowym. W domu, na środku salonu stoi okrągły dębowy stół. Fotele o kolorowych tkaninach i kocach, krzesła o rzeźbionych łwach łapach, sejf austriacki w antycznym stylu, fortepian i mnóstwo otrzymanych w darze drobiazgów, które Zanussi niedawno przyniósł z poprzedniego domu.

Na ścianach wiszą portrety, zdjęcia i dzieła sztuki. Zwracam uwagę na grafikę Napoleona Ordy z krajobrazami Ukrainy. «Gdzie by nie było Ordy, tam nic nie pamiętaliśmy» – żartuje Zanussi. Zachwyt wywołuje drzewo genealogiczne jego żony z XVIII wieku, które pochodzi od kijowskiej dynastii Rurycowiczów.

Gospodarz zaprasza do swego gabinetu z bogatą biblioteką filmową. Na długiej półce pod sufitem znajdują się jego nagrody. «Te najpiękniejsze, są najmniej wartościowe i na odwrót» – wyjaśnia autor ponad 40 filmów fabularnych, które przyniosły mu liczne nagrody na festiwalach międzynarodowych. Ciekawe, co nam zaoferuje? Być może, «Serce na dłoni» (2008), w którym wystąpił Bogdan Stupka?

Film o katolicyzmie został stworzony na zamówienie Watykanu dla przeglądów w Rosji. Bez wiedzy Zanussiego dołączono do niego bolesną dla Grekokatolików kwestię, czego reżyser bardzo żałuje: w filmie bowiem pragnął zachęcić do zблиżenia dwa odłamy chrześcijaństwa.

Krzysztof Zanussi jest chrześcijaninem z przekonania, a z wykształcenia fizykiem. Mówi o ścisłym związku religii i nauki, zauważając, że różnica teologiczna między katolikami a prawosławnymi zawarta jest tylko w trzech literach – jest to rzymskie «Que».

Papieża Jana Pawła II, wtedy jeszcze biskupa krakowskiego, Krzysztof Zanussi poznał dzięki wspólnemu znajomemu jego ojca. Reżyser podkreśla szczególną cechę papieża, którą najbardziej podziwiał – personalizm. Jan Paweł II był niezwykle uważnym słuchaczem i potrafił słuchać ludzi tak, że ci byli przekonani – że on przejmuje się każdym słowem.

Reżyser jest przekonany: w państwie wszystkim rządzą elity i żal tego kraju, gdzie naród elitom nie ufa. Według mistrza filmowego, filozofa Platona na Wschodzie zamieniła ideał w coś nieosiągalnego, a filozofia europejska, u podstaw której leżą poglądy Arystotelesa, dziedzinę ideału uczyniła bardziej dostępną, dając motywację do czynu i rozwoju naukowo-technicznego.

Zanussi podkreśla potrzebę rozdziału Kościoła od państwa, posadza społeczeństwo rosyjskie o sakralizację swojego prezydenta. Punkt widzenia Zachodu jest odmienny: «największym barbarzyństwem na Zachodzie jest uważana sprawa Chodorowskie-

go i konfiskacja jego majątku, chociaż Putin jest wygodnym dla Europy prezydentem, ponieważ jest gwarantem zastoju, zacołania i stagnacji» – mówi reżyser.

Jako prawdziwy arystokrata, Zanussi nie lubi kultury masowej i powtarza słowa ojca: «Jeśli to jest bestseller, oddaj go służącym». Według niego, masowy produkt nie może być jakościowy. Postmodernizm z jego równością kultur i stwierdzeniem, że wszystko może być sztuką, uważa za iluzję. Prawdziwa sztuka niesie «dobro, piękno i prawdę». On uważa, że należy nazywać rzeczy po imieniu i pozostawać dociekliwym, ponieważ «poprawność polityczna zabija myślenie».

Następnego dnia po śniadaniu siadam za kierownicą jednego z samochodów gospodarza i trzema autami ruszamy do Warszawy. Zanussi żartuje: że nie jest «Caruso kierowcy», ale nadaje się na dobrego przewodnika – właśnie w ten sposób zarabiał na chleb w młodości. Entuzjastycznie opisuje ciekawostki Starego Miasta. W kościele katedralnym opowiada o historii intrzy królowej Bony, wspomina o wydarzeniach Powstania Warszawskiego, pokazuje dom miejskiego kata, który mieści się między dwoma ścianami murów.

Przechodnie oglądali się – rozpoznawali słynnego reżysera.

Przeoglądając zdjęcia, myślami wracam do Warszawy. Wspominam trzy niezapomniane spotkania w ogrodzie zimowym, słowa mistrza: «Dowiedzieć się, kto jest arystokratą, a kto wieśniakiem, można ze spojrzenia: pierwszy patrzy w oczy, a drugi wystydliwie ogląda własne buty». Polski arystokrata i gorący miłośnik Ukrainy, Krzysztof Zanussi potrafił stworzyć niepowtarzalną atmosferę, nie tylko w swoich filmach, ale i w bezpośredniej relacji.

В обласній конторі прокату фільмів не знали, як використати кілька частин кіноновели Кшиштофа Зануссі. Вона потрапила до категорії некасових і... до програми клубу любителів кіно, який мій батько провадив у Луцьку у малому залі кінотеатру «Москва» на початку вісімдесятих.

Кшиштоф Зануссі – переконаний християнин, за освітою – фізик. Він говорить про тісний зв'язок релігії та науки, зазначаючи, що теологічно різниця між католиками та православними лише у трьох буквах – це римське «Que».

З Папою Римським Іваном Павлом II, тоді ще єпископом Краківським, Кшиштоф Зануссі познайомився завдяки спільному знайомому його батька. Режисер відзначив особливу рису понтифіка, яка його найбільше вразила – персоналізм. Іван Павло II був надзвичайно уважним і вмів слухати людей так, що ті були впевнені – він переймався кожним словом.

Режисер переконаний: у державі все вирішують еліти і горе тій країні, де у народу відсутня довіра до еліт. На думку майстра кіно, Платонівська філософія на Сході перетворила ідеал у щось недосяжне, а європейська, базована на Аристотелівських поглядах, сферу ідеалу зробила більш досяжною, мотивуючи до чину та науково-технічного розвитку.

Zanussi наголошує на потребі відокремлення церкви від держави, засуджує сакралізацію родинними президента, тоді як на Заході це саме спіткало властивість. «Найбільшим варварством на Заході вважають справу Ходорковського та конфіскацію його майна, хоча Путін – це вигідний Європі президент, адже він гарант застою, простою і стагнації», – констатує режисер.

Як справжній аристократ, Zanussi не любить масової культури і повторює слова батька: «Якщо це бестселлер – віддай його прислужу». Масовий продукт, на його думку, не може бути якісним. Постmodernizm з його рівністю культур та твердженням, що все може бути мистецтвом, називає ілюзією. Справжнє мистецтво несе «добро, красу і правду». Він закликає називати речі своїми іменами та бути допитливими, адже «попліткоректність убиває мислення».

Наступного дня після сніданку я сідаю за кермо одного з автомобілів господаря і колоною з трьох авто ми вирушаємо до Варшави. Zanussi жартує: він не «Caruso керма», але чудовий екскурсовод – саме цим заробляв на хліб у молодості. Захоплено розповідає про цікавинки Старого міста. У кафедральному костелі розповідає історію інтриги королеви Бони, пригадує події Варшавського повстання, показує будиночок міського ката, який розмістився між двома стінами міських мурів.

Перехожі озиралися – вони визнавали відомого режисера.

Переглядаючи фото, я подумки повертаюся у Варшаву. Пригадуки три незабутні зустрічі у зимовому саду, слова маестро: «Дізнатися хто аристократ, а хто селянин можна за поглядом: перший дивитиметься у вічі, а другий – сором'язливо розглядатиме власні черевикі». Польський аристократ і палкий прихильник України Кшиштоф Зануссі вмів створити неповторну атмосферу не лише у своїх стрічках.

Bogdan WORON

Bogdan WORON

Informacja wołyńska Волинська інформація

«Восьме чудо світу» – так називається виставка мініатюрних експонатів, що відкрилась у Волинському краєзнавчому музеї. Щоб побачити експонати, потрібно скористатися збільшувальним склом.

«Осму cud świata» – так się nazywa wystawa miniaturowych eksponatów, która została otwarta w Wołyńskim Muzeum Krajoznawczym. Żeby zobaczyć eksponaty, trzeba skorzystać ze szkła powiększającego.

У Луцьку одному з місцевих підприємств планують видати ліцензію на переробку медичних шприців. Міністерство охорони здоров'я зобов'язало медичні установи здавати відходи лише на ліцензовані переробні підприємства.

У Луцьку одному з місцевих підприємств планують надати ліцензію на протезування стрижкавок медичних. Міністерство Охорони Здрав'я зобов'язало плацівки медичне до oddawania odpadów tylko przedsiębiorstwom, posiadającym odpowiednią licencję.

У Центральному парку культури та відпочинку ім. Лесі Українки у Луцьку замінять освітлення, посадять нові дерева, облагородять алеї.

У Centralnym parku Kultury i Odпочynku ім. Лесі Українки в Луцьку wymienią oświetlenie, posadzą nowe drzewa i wyremontują aleje.

Реконструкція приміщення залізничного вокзалу у Луцьку планують завершити влітку. У рамках реконструкції також проведуть благоустрій території Привокзальної площі.

Реконструкція gmachu dworca kolejowego в Луцьку планують zakończyć latem. W ramach реконструкції uprządkują także Plac Prywokzalnyj.

Оркестр Волинського музично-драматичного театру ім. Т. Шевченка взяв участь у Шевченківських днях у Польщі.

Orkiestra Wołyńskiego Teatru Muzyczno-Dramatycznego ім. Т. Szewczenki wzięła udział w odbywających się w Polsce Dniach Tarasa Szewczenki.

У Володимирі-Волинському запровадили оплату за проїзд на ліфті. Одна поїздка коштує 15 копійок. Оплата здійснюється за допомогою спеціальної картки.

We Włodzimierzu Wołyńskim wprowadzono opłatę za korzystanie z windy. Jedną przejazdka kosztuje 15 kopiejok. Opłata dokonuje się za pomocą specjalnej kartki.

Switłana Powalajewa: «Мартві мнє problem zachowania naszej narodowości, historii, języka, kultury, państwowości»

Світлана Поваляєва: «Мене непокоїть проблема збереження нашої нації, історії, мови, культури, державності»

Роздобути вишкілення дієни-карка телевизії, Switłana Powalajewa pracowała na krajowych kanałach telewizyjnych «STB», «Nowy», «5 kanał», w czasopiśmie «PIK» i wydaniach internetowych. Lubi muzykę rockową, a jako osoba publiczna, czuje się swobodnie. Jej utwory literackie są szczere i wzruszające. Dzisiaj Switłanę Powalajewą gości «Monitor Wołyński».

«Jest mi nieswojo, gdy ktoś wybiera coś za mnie»

– Pani biografia twórcza po raz kolejny okazuje, że między dziennikarstwem a literaturą piękna tylko jeden krok...

– W moim przypadku, między literaturą a dziennikarstwem leży przepaść. Być może, metody w literaturze i dziennikarstwie są podobne, ale w dziennikarstwie są całkiem inne wymagania i tło emocjonalne, a co najważniejsze, tematy wybieram nie ja, a polityka redakcyjna. Jest mi nieswojo, gdy ktoś wybiera coś za mnie. Wydaje mi się, że moja twórczość właśnie o tym świadczy, inaczej moje książki nie byłyby bestsellerami. Ahdrije Kurkow albo Lada Lużina – są to najlepsze wzory ilustrujące moją opinię.

– Dużo początkujących dziennikarzy marzy o pracy w jakimś z krajowych kanałów. Pani natomiast nie chce siedzieć w jednym miejscu i stale zmieniać miejsce pracy, stanowisko. Czy jest to objawem wewnętrznej «ja»?

– Moje «ja» jest raczej funkcją zewnętrzną. Taka sobie nominalna jednostka biologiczna i społeczna. Powiedzmy, słoiczek z miodem, śmietaną lub perfumami: na nim jest wymieniona nazwa produktu (imię), składniki (zwycają i wzorce zachowań), producent... I to wszystko w rzeczywistości nie ujawnia się w żaden sposób – jest to produkt spożywczy (czyli instrukcja do odbioru czy przez innych ludzi) z uwzględnieniem środowiska. Człowiek składa się z ciała, języka i rozumu. Działa energia, czyli to, co w szczególności przejawia się jako język – zarówno w mowie jak na piśmie. A także jako uwaga na ciągłe zmiany okoliczności, upływ czasu. Jak tylko twoja uwaga, twoja obecność zauważa, że okoliczności się zmieniają – sytuacja siebie wyczerpuje lub stała się potwornie niewygodna, natychmiast okazujesz się w innej sytuacji, innym wymiarze. Dlatego, aby siedzieć w jednym miejscu, «zeszytniać» w jakiejś sytuacji i rzekomo zadbać o karierę, trzeba być albo bardzo twardym (ograniczonym) człowiekiem, albo zbyt leniwym (miejnym), albo też bardzo dumnym – czyli (miej) pewne motywacje, aby tak się zachowywać. Wszyscy jesteśmy leniwi, twardzi i dumni, tylko w różnych proporcjach. Najważniejsze, aby te kry pozostały miejscem wolnej przestrzeni – aby one mogły chociażby poruszać się, płynąć. Wtedy mają szansę powrócić do swojej przyrody – do wody i jej jakości – płynności i zdolności do poruszania się.

– Szanowni krytycy literacy często zarzucają, że używa Pani w swoich utworach zbyt dużo wulgaryzmów i przekonu, że czytelnika można zaskoczyć bez «ostrzych wyrazów»...

– Oni mają rację. Jeśli chodzi o chęć zaskoczenia czytelnika. Jednak w tym czasie to był mój stan, moja percepcja; wymiar przeze mnie opisywany wyglądał właśnie tak... Stosowanie niewłaściwego dla mnie w tym czasie stylu na rzecz moralności społecznej, byłoby nieszczerym, nienaturalnym. Te teksty można uważać za niedoskonałe, niezgrabne czy niedbałe. I tak rzeczywistość jest, ale one nie są fałszywe.

– W Pani utworach, odnosi się takie wrażenie, jest wiele wątków autobiograficznych. Czy wszystkie historie bierze Pani z życia?

– Jeśli w moich utworach jest «dużo rzeczy autobiograficznych», to – według logiki – historie czerpie z autobiografii. Kwestia polega na tym, co dokładnie można nazwać «autobiografią». Jeśli jest to pewien rodzaj wyobraźni, intelektualna (czyli sztuczna) wyodrębnienie z życia ogólnego, to trudno w tym coś znaleźć, oprócz przetawienia. Nie potrafię podzielić na dwa bieguny «swoje osobiste» życie i życie w ogóle. Jest po prostu życie. Żyję na tej planecie, w tym kraju, w tym czasie, wśród tych ludzi i wydarzeń – i to jest cała parada historii. W przestrzeni stałe coś się odbywa.

«Za najcięższe zło na ziemi uważam jakiegokolwiek formy i przejawy totalitaryzmu»

– Problemy, które Pani omawia w swoich książkach, są bardzo aktualne dla Ukrainy. Czy Pani jest patriotką?

– Bardzo martwi mnie problem zachowania naszej narodowości, historii, języka, kultury, państwowości. Nie wiem, dlaczego się tak tym przejmuję – fizycznie mogłabym przeżyć bez wszystkich wymienionych rzeczy. Nie mniej ujmuję mnie problem wyniszczenia Tybetu. Czyli za najcięższe zło na ziemi, uważam jakiegokolwiek formy i przejawy totalitaryzmu. Jest mało prawdopodobne, że można to nazwać patriotyzmem w konwencjonalnym znaczeniu.

– W jednym z wywiadów, słusznie Pani oświadczyła, że literatura ukraińska jest wystarczająca i nie potrzebujemy współczesnych rosyjskich historii miłosnych, detektywów. Co mamy znieść, aby podobne ukraińskojęzyczne książki były kupowane?

– Żadna literatura nie może być wystarczającą, «rzeczą samoistną». Ona wyrasta z ogólnego doświadczenia ludzkiego. Być może, w tym wywiadzie chodziło o wyniszczenie ukraińskiego rynku literackiego przez prorosyjską politykę czasowo rządzących osób? Aby nasze książki powszechnie kupowały, należy zmienić ogólną sytuację w całym państwie. Jednak, o ile wiem, nawet w teraźniejszym, smutnym stanie wszystkich naszych rynków, naszej gospodarki, państwowości, ludzie aktywnie kupują literaturę gatunkową od krajowych producentów. W dużych nakładach są sprzedawane Kokotucha, Lużina, Kurkow, Rozdobudko, Denysenko, Działczki. Wydaje się, że literatura negatunkowa też nieźle się sprzedaje – Żadan, Szklar, Andruchowicz, Zabużko, Deresz, Izdryk, Brynych, Antypowicz... ta lista może być kontynuowana. Nawiasem mówiąc, rosyjskiego papieru toaletowego na straganach jest znacznie mniej.

– Napisła Pani serię bajek «Wrrom-czarownik» i «Wrrom w szponach Regulaminu». Co stało się inspiracją tworzenia dla dzieci? Czy narodziny synów?

– To jest sześć rozdziałów jednej książki «Wrrom-czarownik». Bodźcem stała się ciekawość eksperymentatorska, a inspiracją – Diana Kłoczko. Pomyśl projekt «Dorośli pisarze – dla dzieci» należy właśnie do niej. Ja tylko odpowiedziałam na propozycję. Osobiście, nie wpadłabym na pomysł, aby pisać bajki dla dzieci.

– Jest Pani bardziej znana jako prozaiak, a czy poezja też odgrywa w życiu ważną rolę?

– W moim życiu poezja nie odgrywa żadnej roli – ona z mego życia spontanicznie wyłania się.

– Uważa się, że jeden z gatunków prawdziwej sztuki nie może istnieć w oderwaniu od innych. Dlatego literatura jest ściśle związana z muzyką, malarstwem...

– Ogólnie rzecz biorąc, nic nie może istnieć samodzielnie – cały nasz wymiar buduje się na zasadzie współzależności.

– Dziękuję za rozmowę.
– Wzajemnie. Powodzenia!

Rozmowę przeprowadził Wiktor JARUCZYK,
Zdjęcie Władysława EPPELA

«Mnie niekomfortno, коли хтось за мене щось обирає»

– Своєю творчою біографією Ви вкотре переконуєте, що між журналістикою та художньою літературою всього один крок...

– У моєму випадку між літературою і журналістикою – прірва. Можливо, методи в літературі та журналістиці одні й ті ж, але в журналістиці зовсім інші вимоги та емоційний фон, і, головне, обираю їх не я, а редакційна політика. Мені неkomfortно, коли хтось за мене щось обирає. Мені здається, що моя творчість саме про це і свідчить, інакше мої книжки вже були б бестселерами. Андрій Курков або Лада Лузіна – кращі приклади для ілюстрації Вашої думки.

– Багато початкуючих журналістів мріють працювати на якомусь із всеукраїнських каналів. Ви ж не заохотили сидіти на одному місці і постійно міняєте місце роботи, посаду. Це вияв внутрішнього «я»?

– Моє «я» – це, швидше, зовнішня функція. Така собі номінальна біологічна і соціальна одиниця. Скажімо, баночка з медом, сметаною чи парфумами: на ній написано назву продукту (ім'я), склад (звички і шаблони поведінки), виробника... І все це, насправді, ніяк не здатне себе виявляти – це продукт споживання (тобто інструкція до сприйняття тебе іншими людьми), обумовлений середовищем. Людина складається з тіла, мови і розуму. Діє енергія, тобто те, що, зокрема, проявляється як мова – і усна і письмова. А також – як уважність до постійної зміни обставин, до плину часу. Щойно твоя уважність, твоя присутність помічає, що обставини змінилися, ситуація або вичерпала себе, або стала безглуздо неkomfortною. Ти вже опиняєшся в іншій ситуації, іншому вимірі. Для того, щоб сидіти на одному місці, «заморозити» себе в якійсь ситуації і, скажімо, здійснювати кар'єрний ріст, треба або бути дуже жорсткою (обмеженою) людиною, або дуже лінійною (інертною), або дуже гордою – тобто мати певні мотивації для такої поведінки. Усі ми лінійні, жорсткі й горді, просто в різних пропорціях. Головне, щоб між цими крижинами існував хоч якийсь простір – аби ці крижини хоча б могли рухатися, плисти. Тоді у них є шанс повернутися до своєї природи – до води, та її якості – пливотисті, здатності рухатися.

– Маститі літературознавці часто закидають, мовляв, Ви занадто багато живаєте ненормативною лексикою у своїх творах. Ажде можна і без «гострого слівця» вразити читача...

– Вони праві. Якщо йдеться про бажання вразити читача. Але на той момент це був мій стан, моє сприйняття; вимір, описуваний мною, виглядав саме так... Використання невластивої мені на той момент стилістики на догоду суспільній моралі було би нещирим, неприродним. Ці тексти можна вважати недоскональними, неоквиірними, недбалими. І так воно й є, але вони – не фальшиві.

– У Ваших творах чимало автобіографізму? Усі сюжети берете із життя?

Після здобуття освіти телевізійного журналіста Світлана Поваляєва встигла попрацювати на всеукраїнських каналах «СТБ», «Новий», «5 канал», у журналі «ШК», Інтернет-виданнях. Любить рок-музику, розкуто поводить себе перед публікою. Її літературні твори відверті і зворушливі. Сьогодні Світлана Поваляєва – гість «Волинського Монітора».

– Якщо в моїх творах «чимало автобіографізму», то – за логікою – сюжети я беру з автобіографії. Питання в тому, що саме називати «автобіографією». Якщо це якась фантазія, інтелектуальне (тобто штучне) виокремлення з життя загалом, то з цього наврайд чи можна щось взяти, окрім аналізу. Я не можу розвести на два полюси «своє особисте» життя і взагалі життя. Просто життя. Я ж живу на цій планеті, в цій країні, в цей час, серед цих людей і подій – просто тобто парад сюжетів. У просторі постійно щось відбувається.

«Найгіршим злом на землі я вважаю будь-які форми і прояви тоталітаризму»

– Проблеми, які Ви піднімаєте у своїх книгах вкрай актуальні для України. Ви – патріотка?

– Мене глибоко непокоїть проблема збереження нашої нації, історії, мови, культури, державності. Я не знаю, чому це мене так переймає – фізично я можу вижити і без усього перерахованого. Не менше мене переймає проблема знищення Тибету. Тобто найгіршим злом на землі я вважаю будь-які форми і прояви тоталітаризму. Наврайд чи це можна назвати патріотизмом у звичному розумінні.

– В одному із інтерв'ю Ви слушно заявили, що українська література самодостатня і нам не потрібно сучасних російських любовних історій, детективів. Що зробити, аби подібні українськомовні книги купували?

– Жодна література не може бути самодостатньою, «рідною в собі». Вона виростає із загальнолюдського досвіду. Може, в тому інтерв'ю йшлося про знищення українського літературного ринку проросійською політикою тимчасово привладних істот? Щоби наші книжки масово купували, треба змінити всю ситуацію в державі загалом. Але, наскільки мені відомо, навіть у теперішньому печальному стані всіх наших ринків, нашої економіки, нашої державності, люди активно купують жанрову літературу від вітчизняного виробника. Великими накладками продаються Кокотуха, Лузіна, Курков, Роздобудко, Денисенко, Дяченки. Та і нежанрова література, здається, непогано йде – Жадан, Шкляр, Андрухович, Зabużko, Дереш, Издрік, Бриних, Антипович... Список можна продовжувати. До слова, російського туалетного паперу істотно поменшало на ятках.

– Ви написали цикл казок «Вррум-чарівник» та «Вррум в лабетях Правил». Стимул створити для дітей виник після народження синів?

– Це шість розділів однієї книжки «Вррум-чарівник». Стимулом була експериментаторська цікавість, натхненником – Діана Клочок. Ідея проекту «Дорослі письменники – для дітей» належить саме їй. Я лише відгукнулася на пропозицію. Особисто мені наврайд чи спало б на думку писати казки для дітей.

– Вас більше знають як прозаїк, проте поезія також відіграє важливу роль у житті?

– В моєму житті поезія ніякої ролі не відіграє – вона з мого життя спонтанно проявляється.

– Вважається, що один із видів справжнього мистецтва не може існувати у відірваності від інших. Тому й література тісно пов'язана із музикою, мalarstwem...?

– Взагалі, ніщо не може існувати саме по собі – весь наш вимір будується на принципі взаємозалежності.

– Дякую за розмову.
– Навзаєм. Хай Вам щастить!

Розмовляв Віктор JARUCZYK,
фото Władysława EPPELA

Люблінська інформація

На озері Білому, що поблизу Влодави, затоплено старий гелікоптер. Його посадили на поверхню озера, а згодом машина, на подив багатьох очевидців, переважно рибалок, сама почала занурюватися, щоб спочити на дні, на глибині 20-ти метрів. Виявилось, що це не була аварійна посадка на озері, а навмисне затоплення фізюеляжу гелікоптера, задля приваблення любителів пірнання. Тут навчатимуть аквалангістів. Уламки послужать науці медичного рятування та підготовки пожежників. Місце затоплення гелікоптера означене спеціальними буями. Однак є й противники такої ідеї. Вони вважають це забрудненням озера.

1 березня у Польщі вже вдруге відзначається національне свято – День пам'яті «Проклятих солдатів». Найвідоміший із них – «Лялька» – після війни переховувався майже 20 років. «Прокляті» – це солдати підземелля, котрі воювали із комуністичним режимом. Нині у Любліні на їхню честь встановлено пам'ятник. Його освятив парафіяльний священик храму св. Архангела Михаїла у Любліні Аркадій Пасьнік. На Люблінщині в середині 1945 року воювало від двох до половини тисяч «Проклятих солдатів». Після амністії у 1947 році їх залишилося близько двохсот – «найтвердіших». Останні групи партизанів «народна влада» розбила у 1953 році.

Незабаром настануть католицькі Великодні свята – 8-9 квітня. На Люблінщині уже помітні приготування до їх відзначення. Отці-домініканці на люблінському Старому місті організували Великодні співи. «Музика може видобути те, чого не в стані зробити слово і жест», – ствердив настоятель отців-домініканців у Любліні Роберт Глубіш.

Товариство народних митців організувало Великодню академію народного мистецтва. Із 12 березня у приміщенні Товариства на вулиці Гродзькій проводиться зустрічі, на яких народні майстрині із різних регіонів країни навчають створювати великодні дерева та писанки. Наприклад, багато деревце підготувала відома на Люблінщині народна майстриня Хелена Колодзей, а писанок – Станіслава Монка із Роздзалова. На люблінських ринках у продажі вже є багато деревце і писанок. Організовано також передсвяткові ярмарки.

Хрубешівські митники використовують у своїй практиці стаціонарні рентгенівські пристрої для просвічування залізничних вагонів. Рентгенівський сканер є першим такого виду пристроєм у Люблінському воєводстві. Його встановлять на ширококоліїній залізничній лінії, що веде до терміналу в Славкові. Це значно полегшить виявлення контрабанди на польсько-українському кордоні.

135 шкіл буде ліквідовано, 21 – передаті товариствам, 37 – видозмінять. Такими будуть зміни у шкільній мережі Люблінського воєводства. У багатьох селах батьки погодилися із цим. На жаль, дає про себе знати демографічний спад. Проте є села, де батьки категорично протестують проти ліквідації школи. Найчастіше органи самоврядування об'єднують найближчі школи, щоб уможливити навчання якнайменшим коштом.

«Соляний скандал» у Польщі не оминув Люблінщини. Скандал полягав на тому, що три великі фірми, що продають сіль до деяких закладів харчової промисловості, постачали сіль, призначений для посипання доріг взимку. Локупці раділи, що платили дешевше. Загалом продавці заробляли мільйони злотих, оскільки процедура продовжувалася упродовж кількох років. Врешті була викрита. На щастя, ветеринарна служба, у тому числі ветеринарна служба у Пулавах, ствердила, що вулична сіль, як її називають, не була шкідливою для людей. Однак це не звільняє шахраїв від кримінальної відповідальності.

Адам ТОМАНЕК

Informacje Lubelskie

W jeziorze Białym koło Włodawy zatopiono stary śmigłowiec. Postawiono go na powierzchni jeziora, a potem maszyna, ku zdumieniu wielu gapiów, głównie wędkarzy, sama zaczęła się zanurzać, by spocząć na dnie, na głębokości 20-stu metrów. Okazało się, że to nie było аварійне лądowanie в jeziorze, lecz celowe zatopienie kadłuba śmigłowca, by był on atrakcją dla amatorów nurkowania. Będą się tu szkolicь pletwonurkowie. Wrak posłuży do nauki в ратownicтwie медycznym і до nauki в szkoleniu strażaków. Miejsce, gdzie zatopiono śmigłowiec, oznaczono specjalnymi bojami. Znaleźli się jednak krytycy tego pomysłu, którzy twierdzą, że jest to zaśmiecanie jeziora.

1 Marca в Polsce obchodzony jest, już po raz drugi, Narodowy Dzień Żołnierzy Wyklętych. Najślynniejszy з них — „Lalek”, po wojnie ukrywał się przez prawie 20 lat. „Wyklęci” to żołnierze podziemia walczący з комуністичним режимом. Teraz в Lublinie stanął ich Pomnik. Poświęcił go ksiądz Arkadiusz Paśnik — proboszcz parafii pod wezwaniem św. Michała Archanioła в Lublinie. В Lubelskiem в połowie 1945 roku walczyło od 2 do 2 і pół тисяча „Żołnierzy Wyklętych”. Po amnestii в 1947 roku zostało nieco ponad двусту, tych „najtwardszych”. Ostatnie grupy partyzantów „władza ludowa” rozbiła в 1953 roku.

Niebawem katolickie święta wielkanocne, в днях 8 і 9 kwietnia. В Lubelskiem widoczne są już przygotowania до обходів свят. Ojcowie Dominikanie на lubelskim Starym Mieście zorganizowali Wielkopostne Spiewanie. „Музыка jest в stanie wydobyć to, czego gest і słowo nie dopowiedzą” ствердив przeor Ojców Dominikanów в Lublinie Robert Głubisz.

Stowarzyszenie Twórców Ludowych zorganizowało Wielkanocną Akademię Sztuki Ludowej. Od 12 marca organizowane są в siedzibie stowarzyszenia przy ulicy Grodzkiej spotkania podczas których twórcynie ludowe з різних регіонів країни, учать wykonywania palm і писанек wielkanocnych. Np. dużo palm przygotowała znana в Lubelskiem, twórczyni ludowa Helena Kolodziej ze Starolesia, а писанек Stanisława Mąka з Rozdzalowa. На lubelskich targowiskach dużo jest już в sprzedaży palm і писанек. Organizowane są także przedświąteczne kiermasze.

Hrubieszowscy celnicy wykorzystują в pracy nowe stacjonarne urządzenia RTG до przesświetlania wagonów kolejowych. Skaner RTG jest pierwszym tego rodzaju urządzeniem в województwie lubelskim. Zostanie zainstalowany на szerokokolejowej linii kolejowej prowadzącej до терминалу в Sławkowie, co znacznie ułatwia zwalczanie przemytu на granicy polsko-ukraińskiej.

135 szkół do likwidacji, 21 do przekazania stowarzyszeniom, 37 do przekształcenia. Takі jest bilans zmian в sieci szkół в województwie lubelskim. В wielu miejscowościach rodzice pogodzili się з tym, niestety niż demograficzny daje znać о sobie, ale są miejscowości gdzie rodzice jawnie protestują przeciw likwidacji szkoły. Najczęściej samorządy łączą pobliskie szkoły, aby wszystkim umożliwić naukę, ale mniejszym kosztem.

W Polsce „афера solna” nie ominęła Lubelszczyzny. Afera polegała на tym, że trzy duże firmy sprzedające sól dostarczali до niektórych zakładów przemysłu spożywczego, sól służącą до posypywania в zimie dróg. Nabywcy cieszyli się, że płacą за tę sól taniej. Sprzedawcy в сумie zarabiali miliony złotych, gdyż proceder trwał kilka lat. Wreszcie został wykryty. На szczęście służba weterynaryjna, włącznie з Zakładami Weterynaryjnymi в Puławach stwierdziła, że sól używana, jak ją nazywano, nie była szkodliwa dla ludzi. Nie zwalnia to jednak oszustów од odpowiedzialności karnej.

Адам ТОМАНЕК

Ukraińska prasa о Polsce

Україна і Польща розійшлися у напрямках

Якщо раніше Євро-2012 і для України, і для Польщі несло політичне навантаження та мало велике значення для сприйняття Європою України, то після подій в Україні воно більше не проросуватиме жодних політичних цілей. Про це йдеться у статті «The Guardian».

«Наратив Євро-2012 є набагато більше заплутаним, ніж попередні турніри. Незважаючи на той факт, що подія такого класу вперше з кінця холодної війни пройде у країнах Східної Європи, більше не можна говорити про історію успіху руху посткомуністичних суспільств до західних зразків поведінки, особливо після того, як було ув'язнено колишнього прем'єр-міністра Юлію Тимошенко», – йдеться у статті.

Автор зазначає, що наразі різниця між Україною та Польщею не може бути гострішою. «Незважаючи на успішний початок, український наратив Євро-2012 почав втрачати фокус після того, як українські бажання приєднатися до НАТО було заблоковано. Польська політична і дипломатична еліта зберегли свою любовну інтригу з Ющенком, але коли підтримка президента почала зменшуватись, а здобутки Помаранчевої революції пішли на спад, обидві країни розійшлися у напрямках», – пише The Guardian.

Український тиждень, 16 березня 2012 року

Ukraina і Polska rozminęły się в kierunkach

Евро-2012, zarówno dla Ukrainy jak dla Polski, miało wcześniej kontekst polityczny і wielkie znaczenie dla odbioru Ukrainy przez Europę. Po wydarzeniach на Ukrainie nie będzie realizowało już żadnych celów politycznych – pisze о tym «The Guardian».

«Narracja о Euro-2012 jest znacznie bardziej skomplikowana. Mimo faktu, iż wydarzenie takiej klasy po raz pierwszy од końca zimnej wojny odbędzie в краях Europy Wschodniej, trudno mówić о historii sukcesu ruchu państw postkomunistycznych і ich drodze ku zachodnim wartościom demokratycznym, szczególnie по tym, jak została uwieziona była premier Julia Tymoszenko» – mówi się в artykule.

Autor zauważa, że на razie różnica między Ukrainą а Polską nie może być bardziej ostra. «Mimo pomyślnego początku, ukraińska narracja Euro-2012 zaczęła tracić ostrość по tym, jak ukraińskie pragnienia, aby dołączyć до NATO zostały zablokowane. Polityczna і dyplomatyczna elita Polski zachowała swoją miłosną intrygę з Juszczenką, jednak kiedy wsparcie prezidenta zaczęło się zmniejszać, а osiągnięcia Rewolucji Pomarańczowej zblakły, oba kraje rozeszły się в kierunkach» – pisze The Guardian.

Український Тиждень, 16 марта 2012 року

Польща після вступу в Шенген видворила понад 30 тис. іноземців

Польща, після вступу наприкінці 2007 року у Шенгенську зону, до кінця минулого року примусила виїхати з країни через порушення правил перебування близько 32,5 тисяч іноземців, більше половини з котрих були громадянами України.

За даними Адміністрації у справах іноземців Польщі (UDSC), представники польських властей за останні чотири роки видали майже 23 тис. рішень «про добровільне залишення» території Польщі та понад 9,5 тис. про примусове «видалення» з країни.

Частка українців серед усіх іноземців, котрі отримали такі рішення, становить 70% та 45% відповідно.

Найбільше рішень про «видалення», яке є більш суворим покаранням та полягає у примусовому доставленні особи до кордону, громадяни України отримали у першому році членства Польщі у Шенгенській зоні – 2,7 тис.

За даними UDSC, торік українцям було видано таких рішень менше 400 після близько 550 та 800 у два попередні роки.

За останні чотири роки, громадяни України отримали понад 16 тисяч рішень «про добровільне залишення» території Польщі, з якими вони самі повинні виїхати з країни упродовж двох тижнів від моменту його отримання (якщо ухилилися від цього обов'язку, то у випадку повторного контролю, порушника примусово видворять, – ред.).

Крім українців, з 2007 по 2011 рік найчастіше порушували правила перебування у Польщі громадяни Росії, В'єтнаму, Білорусі, Вірменії Молдови та Грузії.

УНІАН, 16 березня 2012 року

Польща по вступі до Schengen wydalіła понад 30 tys. cudzoziemców

Polska по вступі до strefy Schengen pod koniec 2007 roku, до końca ubiegłego roku, zmusiła до opuszczenia kraju з powodu naruszenia zasad pobytu, około 32,5 тис. cudzoziemców. Ponad połowę з них stanowili obywatele Ukrainy.

Według Urzędu ds. Cudzoziemców в Polsce (UDSC), przedstawiciele władz polskich przez ostatnie cztery lata, wydali prawie 23 tys. postanowień «о добровольном opuszczeniu» terenów Polski і ponad 9,5 tys. о примусовом «wydaleniu» з kraju.

Частка Українців wśród wszystkich obcokrajowców, których dotyczyły podobne decyzje, odpowiednio wynosi 70% і 45%.

Najwięcej postanowień о «wydaleniu», które jest bardziej rygorystycznym egzekwowaniem kary в примусовым dostarczeniu osoby до granicy, obywatele Ukrainy otrzymali podczas pierwszego roku członkостwa в strefie Schengen – 2,7 tys.

Według wytycznych UDSC, в ubiegłym roku, takich postanowień Українцям wydano mniej niż 400 – в порівнянню: 550 і 800 – в двох попередніх latach.

Przez ostatnie cztery lata, obywatele Ukrainy otrzymali понад 16 тис. decyzji «о добровольном opuszczeniu» terenów Polski. Z tymi decyzjami muszą sami opuścić kraj в ciągu dwóch tygodni од momentu odbioru (jeśli unika tego obowiązku, в przypadku ponownej kontroli, zostaje од wydany pod przymusem – Red.).

Oprócz Українців, од 2007 roku до 2011, najczęściej zasady pobytu в Polsce, przekraczali obywatele Rosji, Wietnamu, Białorusi, Armenii, Moldawii і Gruzji.

UNIAN, 16 марта 2012 року

Країни ЄС повернуть послів у Білорусь

Верховний представник Євросоюзу із зовнішньої політики Кетрін Ештон порекомендувала країнам ЄС упродовж тижня повернути в Білорусь відкликаних звідти раніше послів.

Ештон зазначила, що послі мають повернутися до Мінська до зустрічі міністрів закордонних справ країн ЄС, призначеної на 22-23 березня. Не виключено, що на цій зустрічі можуть бути схвалені нові санкції проти Білорусі.

Послі 27 країн Євросоюзу були відкликани з Білорусі в кінці лютого – після того, як білоруська влада оголосила про вислання посла Польщі і представника ЄС.

Ukrainews.com, 16 березня 2012 року

Країни UE przywrócą ambasadorów на Białoruś

Naczelny przedstawiciel Unii Europejskiej ds. Stosunków Zagranicznych Catherine Ashton poleciła krajom UE в ciągu tygodnia wysłać на Białoruś odwołanych wcześniej stamtąd ambasadorów.

Ashton podkreśliła, że ambasadorzy mają wrócić до Mінska до spotkania Ministrów Spraw Zagranicznych krajów UE, które ma odbyć się 22-23 marca. Jest możliwe, że на tym spotkaniu mogą być затвержене нове санкcje wobec Białorusi.

Ambasadorzy 27 krajów Unii Europejskiej zostali odwołani з Białorusi pod koniec lutego – по tym, jak władze Białorusi postanowiły wydalіć ambasadora Polski і przedstawiciela UE.

Ukrainews.com, 16 марта 2012 року

WARUNKI UCZESTNICTWA

1. Szkoła przeznaczona jest dla słuchaczy z krajów b. ZSRR, krajów Europy Środkowej, ale także Europy Zachodniej i Ameryki. Ma na celu umożliwienie poznania stanu nauki, nowych Środków i wybitnych naukowców, zdobycie orientacji w zasobach archiwów i bibliotek polskich. Szkoła nie daje możliwości samodzielnej pracy badawczej, przygotowuje raczej słuchaczy do przyszłych, dłuższych pobytów naukowych w Polsce.
2. Pełnoprawnymi uczestnikami Szkoły mogą być wyłącznie cudzoziemcy, absolwenci studiów wyższych, prowadzący własne badania naukowe, którzy nie przekroczyli 35. roku życia.
3. Od kandydatów wymaga się znajomości obu języków wykładowych Szkoły: polskiego i angielskiego, obu w stopniu pozwalającym na rozumienie i korzystanie z wykładów.
4. Preferowane będą kandydatury osób specjalizujących się w tematyce historii i współczesności Europy Wschodniej, zwłaszcza XIX i XX w., a także rozpadu komunizmu i transformacji krajów regionu.
5. Program Szkoły składa się z serii wykładów i seminariów (jedno seminarium do wyboru – wedle tematów własnych, naukowych zainteresowań i badań uczestników Szkoły) oraz objazdów naukowych z zakresu historii sztuki i kultury, zawiera także w sobie prezentacje instytucji, archiwów i bibliotek naukowych. Słuchacze, którzy wypełnią wszystkie przepisane programem wymagania otrzymają „Dyplom Wschodniej Szkoły Letniej”.
6. Koszt uczestnictwa dla osób, które nie otrzymują stypendium, wynosi 500 euro (lub równowartości w zł.).

STYPENDIA

1. Kandydaci z krajów b. ZSRR i Europy Wschodniej, a częściowo także z krajów Europy Środkowej spełniający merytoryczne warunki pełnego uczestnictwa mogą ubiegać się o stypendium na pokrycie całości lub części (zależnie od kraju pochodzenia) kosztów pobytu w Szkole (hotel, wyżywienie, wykłady, materiały, objazdy naukowe).
2. Podanie o przyznanie stypendium należy dołączyć do przesyłanych dokumentów.
3. Kwota stypendium nigdy nie może obejmować kosztów podróży!

DOKUMENTY

1. Kandydaci proszeni są o nadesłanie pocztą następujących dokumentów:
 - wypełniony kwestionariusz Szkoły,
 - podanie o przyjęcie, zawierające opis prac i zainteresowań naukowych,
 - curriculum vitae wraz z fotografią,
 - wykaz wszystkich publikacji naukowych,
 - dwie opinie badaczy problematyki, którą kandydat się zajmuje (jeśli to możliwe jedna z Polski),
 - kopia dyplomu ukończenia pełnych studiów wyższych.
2. Termin nadsyłania kompletu dokumentów upływa 10 maja 2012 roku.
3. Rozpatrywane będą wyłącznie podania zawierające komplet wymaganych dokumentów. Podanie o przyjęcie oraz podanie o stypendium i kwestionariusz winny być przygotowane w języku polskim, a curriculum vitae w języku angielskim.
4. Aplikacje kandydatów, niezależnie od wyników, nie będą odsyłane.

ZAPROSZENIE

Kandydaci zakwalifikowani do Szkoły otrzymają formalne imienne zaproszenie, wystosowane przez Studium Europy Wschodniej Uniwersytetu Warszawskiego ok. 20 maja 2012 r., o czym zostaną powiadomione konsulaty RP.

UNIwersytet Warszawski
XXII
WSCHODNIA
SZKOŁA LETNIA

Międzynarodowa Szkoła Historii i Współczesności Europy Wschodniej i Środkowej
Wykłady – seminaria – sesje specjalne – wizyty w instytucjach – archiwach i bibliotekach – objazdy naukowe

XXII WSCHODNIA SZKOŁA LETNIA
1 – 21 VII 2012 r.

1 VII – 14 VII oraz 19 – 21 VII: Wykłady i Seminaria Szkoły
Wykłady – profesorowie z Anglii, Niemiec, Polski, Węgier, Włoch, Kanady i USA;
Seminaria – cztery seminaria do wyboru wedle tematów badań uczestników

15 – 18 VII: Warsaw East European Conference

WSCHODNIA SZKOŁA LETNIA – UNIwersytet Warszawski – Studium Europy Wschodniej
Pałac Potockich, Krakowskie Przedmieście 26/28; PL 00-927 Warszawa; tel. +48-22 55 22 555, fax 22 55 22 222
e-mail: wsl.studium@uw.edu.pl; www.studium.uw.edu.pl

English version please see on our web-site

Товариство польської культури на Волині імені Еви Фелінської
Інститут Польщі ВНУ ім. Лесі Українки
Волинська ОДТРК
Під патронатом Генерального консульства РП у Луцьку

До Всесвітнього дня поезії
23 березня 2012 року
Бібліотека ВНУ імені Лесі Українки
вул. Винниченка, 30а

**ЛІТЕРАТУРНІ СЕЗОНИ НАД БУГОМ:
ВЕСНА**

Беруть участь:

**Олена Криштальська, Валентина Штинько, Олена Пашук,
Тетяна Якович, Йосип Струцюк,
Тадей Карабович, Збігнев Дмитроца
Почесний гість – Ігор Павлюк.**

Початок о 14.00 годині

Видавництво «Грані-Т»,
Польський Інститут у Києві
за підтримки Генерального консульства Республіки Польща
у Луцьку

запрошують
на презентацію 2-томного путівника
«Польські замки і резиденції в Україні»

автор – Дмитро Антонюк (мандрівник, журналіст)

23 березня (п'ятниця) 2012 року о 11.40 год.
приміщення бібліотеки Волинського національного університету
імені Лесі Українки

ПРАСА // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги
Авторемонтник	1 073	спеціаліст з ремонту автомобільних радіаторів
Агент торговельний	1 400	спілкування з клієнтами, замовлення товарів косметичної групи у поставальників
Арматурник (виробництво залізобетонних і бетонних виробів в та конструкцій)	1 200	армування арматури, прийом бетону, укладання блоку, житлове будівництво
Бетоняр	1 300	прийом бетону, монтаж монолітних плит, укладання блоку
Бетоняр	1 600	робота на висоті, прийом бетону, монтаж монолітних плит, укладання блоку, армування арматури
Бетоняр	1 600	робота на висоті, прийом бетону, монтаж монолітних плит, укладання блоку, армування арматури
Бухгалтер	1 073	введення і зняття товарних залишків на комп'ютері, навички роботи з 1-С бухгалтерією
Вантажник	1 615	навантаження сміттєвоза
Викладач (методи навчання)	1 073	викладач теорії дизайну, комунікабельність, викладацькі навички
Виконавець робіт	1 400	виконавець робіт по теплоістачанню та вентиляції. Житлове будівництво
Вишивальник	1 100	робота у салоні рукоділля «Вишиті ідеї», ручна вишивка, високий рівень якості вишивки, художні навички, відповідальність
Водій автотранспортних засобів	3 000	вантажні перевезення за кордон автомобілем з причепом
Водій автотранспортних засобів	1 300	водій на автомобіль КАМАЗ з причепом, наявність посвідчення
Водій автотранспортних засобів	2 000	водій-далекобійник на автомобілі RENAULT, DAU, MERCEDES, міжнародні перевезення
Водій автотранспортних засобів	2 000	обов'язки експедитора, робота на автомобілі «Газель», відрядження по Волинській області
Водій автотранспортних засобів	1 500	попередньо телефонувати, міжнародні перевезення
Водій автотранспортних засобів	1 080	молоковоз «ГАЗ», відрядження по області
Водій навантажувача	1 073	обов'язкове посвідчення водія автотранспортних засобів
Водій навантажувача	1 600	робота на навантажувачі «Карпатець-ПЕА-1», графік роботи: доба через дві доби
В'язальник	1 400	Робота на автоматичних плоских в'язальних машинах. Навички роботи швачки. Попередньо телефонувати
Газозварник	2 000	проведення зварювальних робіт з монтажу газопроводів
Головний бухгалтер	2 000	знання програм Інфо-бухгалтер, М.С.Док, попередньо телефонувати звертатися до Івенок Вікторії Вікторівни
Дизайнер (художник-конструктор)	1 500	виготовлення рекламних висівок, знання програм Coral, Photoshop
Дизайнер (художник-конструктор)	1 900	розробка дизайну книг та їх верстка, робота за адресою: вул. Привокзальна, 12
Дизайнер (художник-конструктор)	1 073	створення дизайну поліграфічних виробів
Директор комерційний	5 000	розробка планів, здійснення контролю за виконанням планів, здійснення керівництва, співбесіда назначається після розгляду резюме
Економіст з фінансової роботи	1 560	навички роботи в 1-С бухгалтерії, вміння аналізувати та складати кошториси, готувати фінансову звітність, режим роботи: 08.30-17.00 год.
Електрогазозварник	1 073	вміння варити на бору, оплата праці відрядна
Електрогазозварник	1 075	зварювання металевих конструкцій, підготовка виробів, вузлів та з'єднань під зварку, зачищення швів після зварки та нарізання
Електрогазозварник	1 600	знання слюсарних робіт
Електрогазозварник	1 800	проведення зварювальних робіт на території комбінату, режим роботи з 8.00 до 17.00
Електрогазозварник	1 200	ремонт автобусів, робота в автомобільних боксах, без шкідливих звичок, додатково премія
Електрозварник на автоматичних та напівавтоматичних машинах	1 073	тільки для ремонту автотранспорту
Електрозварник ручного зварювання	1 400	Виконання зварювальних робіт. Житлове будівництво
Електромеханік з ліфтів	1 073	Обслуговування житлових будинків в районі 33 кварталу
Електромонтажник з кабельних мереж	1 200	Монтаж кабельних електромереж, промислове будівництво

Посада	З/П	Вимоги
Енергетик	1 073	наявність посвідчення з допуском до роботи понад 1000 Вольт
Заступник начальника відділу	3 000	досвід роботи в торгівлі, обов'язкова наявність автомобіля, відрядження по Волинській області
Зварник	1 200	проведення зварювальних робіт на будівельних об'єктах (газоелектрозварювання), режим роботи: 8.00-17.00
Згинальник труб	1 600	робота в складальному цеху, режим роботи з 8.00 до 16.30 год.
Зуборізалник	2 000	режим роботи з 08.00 до 16.30 год., робота в механо-заготівельному цеху
Інженер	2 000	експлуатація та ремонт електрообладнання (пожежні сигналізації та ін.), бажано допуск до 1000Вт
Інженер	1 500	інженер-механік, налагодження с/г техніки
Інженер з охорони праці	1 232	контроль за дотриманням нормативів з охорони праці
Інженер з проектно-кошторисної роботи	1 300	інженер кошторисно-договірної роботи. Знання АВК-5, досвід роботи у будівництві
Інженер-будівельник	1 200	керування загальнобудівельними роботами, монтаж конструкцій, здійснення контролю за якістю
Інженер-програміст	2 000	режим роботи з 08.30 до 17.00 год., знання інженерних програм, програмного забезпечення автоматизованих систем управління
Інженер-проектувальник (цивільне будівництво)	1 073	Інженер-проектувальник (автоматичний електрозв'язок), без шкідливих звичок
Касир торговельного залу	1 100	робота в піщері «Челінгано» (пр. Волі), касир-бармен, режим роботи: через тиждень
Керівник групи	2 750	керівник групи електрообладнання, знання спеціалізованих інженерних програм, режим роботи: 08.30-17.00 год.
Керувачий ресторано-кафе, їдальнею і т. ін.)	1 500	робота в ресторані «Ортеол» (вул. Лесі Українки, 57), навчання персоналу, прийом товару
Комірник	1 073	допомога на складі, видача продовольчих товарів заздузем
Кошторисник	1 075	Заповнення кошторисної документації. Досвід роботи в будівництві
Кравець	1 073	розкрій та пошиття спецодежі (форма для прикордонних, охоронних структур), режим роботи з 09.00 до 18.00 год.
Кухар	1 200	кухар з приготування холодних страв, ресторан «Ліон» (вул. Львівська, 128)
Кухар	1 073	робота у барі «Мадагаскар» (пр. Молоді, 7а) вміння складати калькуляцію
Листоноша (поштар)	1 162	доставка пошти, пенсій, товарів народного споживання
Листоноша (поштар)	1 267	робота пов'язана із зброєю, дозвол на користування зброєю
Лицувальник-плиточник	1 800	ремонт приміщень геріатричного будинку, стоматологічної, режим роботи з 8.00 до 17.00
Лікар-дерматовенеролог	1 073	надання медичних послуг, проведення медичного обстеження
Лікар-рентгенолог	1 073	надання медичних послуг, проведення медичного обстеження
Лікар-фтизіатр	1 073	надання медичних послуг, проведення медичного обстеження
Майстер	1 400	інженер-електрик з електропостачання, знання правил АВК, технологій електромонтажу
Майстер зміни	2 400	майстер зміни швейного виробництва, робота з декоративними тканинами, знання технологій пошиву швейних виробів
Маляр	1 900	ремонт приміщень геріатричного пансіонату, стоматологічної, режим роботи з 8.00 до 17.00
Манікюрник	1 200	робота в салоні краси «Стиль плюс» (пр. Волі, 74), режим роботи: два дні роботи, два дні відпочинку
Машиніст екскаватора	1 500	вміння керувати екскаватором на джойстиках
Машиніст екскаватора	1 300	наявність посвідчення, робота на екскаваторі «ДМ-1143» у галузі будівництва
Машиніст екскаватора однокорового	2 500	робота на екскаваторі «АТЛАС», досвід роботи на інженерній спецтехніці
Машиніст крана (кранівник)	1 800	робота на крані «Камаз», наявність посвідчення, режим роботи з 8.00 до 17.00
Машиніст крана автомобільного	1 300	робота у будівельній галузі на автокрані «КС-3575-А» на базі КРАЗ-250, наявність посвідчення
Менеджер з реклами	1 100	досвід роботи в рекламному бізнесі обов'язковий

Посада	З/П	Вимоги
Менеджер з реклами	1 100	досвід роботи в рекламному бізнесі обов'язковий, % до з/плати
Менеджер із збуту	1 100	збут ковбасних виробів, робота з клієнтами
Менеджер із збуту	1 500	підняти вантаж 20-25 кг, оптовий продаж скотчу, стрейчу (доставка по місту, розширення ринку збуту)
Менеджер із збуту	1 400	пошук клієнтів для реалізації гофрокартону в Інтернет-мережі, бажано з досвідом роботи в торгівлі
Менеджер із збуту	2 000	складання планів продажу, проведення переговорів, пошук клієнтів, співбесіда після розгляду резюме
Менеджер із збуту	2 000	складання планів продажу, проведення переговорів, пошук клієнтів, співбесіда признається після розгляду резюме
Механік	1 200	механік з випуску автомобілів, перевірка технічного стану автомобіля, організаційські здібності, графік роботи: доба через три
Механік	1 100	ремонт легкових та вантажних автомобілів
Механік з ремонту транспорту	1 073	знання технології обслуговування і ремонту автомобілів, методів діагностики стану автомобіля, здійснення ремонту та обслуговування автомобільного транспорту, режим роботи з 9 до 18 год.
Механік з ремонту транспорту	1 073	знання технології обслуговування і ремонту автомобілів, методів діагностики стану автомобіля, здійснення ремонту та обслуговування автомобільного транспорту, режим роботи з 9 до 18 год.
Монтажник з монтажу стелевих та залізобетонних конструкцій	1 400	монтаж монолітних плит, стелевих конструкцій, промислове будівництво
Монтажник зовнішніх трубопроводів	1 400	монтаж зовнішніх трубопроводів, промислове будівництво
Монтажник санітарно-технічних систем і устаткування	1 200	монтаж санітарно-технічних систем, житлове будівництво
Монтажник систем вентиляції, кондиціонування повітря, житлове будівництво	1 200	монтаж систем вентиляції та кондиціонування повітря, житлове будівництво
Монтажник технологічного устаткування та пов'язаних з ним конструкцій	1 200	монтаж технологічного устаткування, промислове будівництво
Монтажник устаткування холодильних установок	1 200	монтаж холодильного устаткування, промислове будівництво
Моторист (машиніст)	1 073	автомоторист-ремонт автомобільних двигунів
Муляр	1 400	промислове будівництво, реконструкція власної виробничої бази на вул. Мамсурова, 8
Налагоджувальник ливарних машин	1 800	лиття пластмаси і металу
Налагоджувальник приладів, апаратури та систем автоматичного контролю, регулювання та керування	1 200	налагодження приладів систем автоматичного контролю на промислових об'єктах
Начальник відділу гарантійного обслуговування та сервісу, обслуговування та сервіс обладнання для м'ясо-молочної промисловості, знання технічних вимог до механізмів м'ясо-переробного обладнання, умов їх монтажу і задання до експлуатації, сучасні засоби обчислювальної техніки	2 500	начальник відділу гарантійного обслуговування та сервісу, обслуговування та сервіс обладнання для м'ясо-молочної промисловості, знання технічних вимог до механізмів м'ясо-переробного обладнання, умов їх монтажу і задання до експлуатації, сучасні засоби обчислювальної техніки
Оператор заправних станцій	1 100	помічник оператора заправних станцій. Робота на АЗС №23 на Київському майдані
Оператор лінії у виробництві харчової продукції (хлібопекарно-макаронне та кондитерське виробництво)	2 000	оператор бакалійно-кондитерської групи, можливе навчання на робочому місці
Оператор устаткування з перероблення деревини	1 080	робота на дробильному устаткуванні, відмінний фізичний стан
Офіціант	1 300	обслуговування клієнтів у барі «Мадагаскар» (пр. Молоді, 7б), графік роботи: тиждень через тиждень, з 11.00 год. до 22.00 год., звертатися до Алли Сергіївни

Крім того є багато інших вакансій, за додатковою інформацією звертатися за адресою: м. Луцьк, вул. Ярошка, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

Йозеф Панек – дослідник рослинного світу Волині Józef Panek – badacz roślinnego świata Wołynia

19 marca 2012 roku mija 51 lat od dnia śmierci słynnego botanika Józefa Panka.

19 березня 2012 року виповнюється 51 рік від дня смерті відомого ботаніка Йозефа Панака.

Дрога życiowa i działalność twórcza utalentowanego naukowca, były nierozłącznie związane z Wołyniem, Równińszczyzną i Polską.

Józef Panek urodził się 15 października 1880 roku we wsi Otyczka w pobliżu Równego, w rodzinie czeskich kolonistów, zamieszkałych na Wołyniu w drugiej połowie XIX wieku. Jego dziadek August Panek był profesorem Uniwersytetu Praskiego, a ojciec Franciszek Panek, zajmował się budownictwem młynów wodnych na Wołyniu.

Józef uczęszczał do szkoły początkowej w mieście Zasław i do Żytomierskiego Gimnazjum Klasycznego, które ukończył w 1901 roku. W tym roku wstąpił na Uniwersytet Kijowski Świętego Włodzimierza, gdzie studiował nauki przyrodnicze, specjalizując się w botanice. Józef Panek był aktywnym działaczem studenckich organizacji socjalno-demokratycznych, występował na nielegalnych spotkaniach robotniczych w Kijowie. Z powodu tej działalności został wyrzucony z uniwersytetu i uwięziony w Więzieniu Łukjanowskiego, a następnie zmuszony do północnej służby wojskowej. Dopiero po kilku latach, mógł wrócić na studia uniwersyteckie. W 1911 roku otrzymał dyplom I stopnia za pracę naukową «Roślinność powiatu rówieńskiego».

Józef Panek skończył jednoroczne kursy pedagogiczne przy Kijowskim Okręgu Edukacyjnym. W 1912 roku rozpoczął swoją działalność pedagogiczną jako nauczyciel przedmiotów przyrodniczych i geografii. Od 1912 do 1913 roku Józef pracował w Gimnazjum Peretiaki w Kijowie, a od 1913 do 1918 roku – w gimnazjach męskim i żeńskim w mieście Pryiatynie w pobliżu Połtawy.

W 1918 roku Józef Panek przeprowadził się do Równego i do 1939 roku pracował jako

nauczyciel w Polskim Gimnazjum Prywatnym «Oświata». W tym okresie prowadził aktywne prace, badając roślinność terenu, w tym unikalnego zabytku przyrody Góry Wiśniowej, która jest położona w odległości 8 km na północno zachód od Równego. Naukowiec odkrył tam wiele gatunków roślin stepowych, rzadkich dla Wołynia, wykonał ich opis naukowy i zgromadził zielnik. W swojej działalności podejmował także niezwykle ważny temat o potrzebie ochrony roślinności tego zakątka.

Wyniki wieloletnich badań naukowych świata roślinnego Wołynia, Józef Panek uogólnił i opisał w pracach: «Roślinność okolic Równego». Ukazały się publikacje: w rówieńskim roczniku naukowo-krajoznawczym «Rocznik Wołyński» w 1939 roku, «Zespół wisienki stepowej (Prunetum fruticosae) i jego osiagnięcia» («Rocznik Wołyński», 1931), «Góra Wiśniowa na Wołyniu», opublikowana w krakowskim czasopiśmie «Ochrona Przyrody» w 1933 roku, «Stepowa i skalna roślinność leśnego Wołynia» («Rocznik Wołyński», 1939).

Od 1939 do 1941 roku Józef Panek uczył przedmiotów przyrodniczych w szkołach średnich Równego. W 1941 roku i w latach 1944 do 1947 był współpracownikiem naukowym Rówieńskiego Muzeum Krajoznawczego, gdzie ceniono go zarówno jako botanika jak i naukowca. W czasie okupacji hitlerowskiej był przesładowany przez niemieckie władze, ponieważ ukrywał żydowskie dziecko.

W latach powojennych Józef Panek opublikował na stronach gazety rówieńskiej «Czerwona flaga» szereg materiałów krajoznawczych o przyrodzie Wołynia i jego ochronie, a zwłaszcza «Azalia pontyjska», «Rośliny lekarskie Rówieńszczyzny», «Bursztyn na Rówieńszczyźnie», «Minerały Rówieńszczyzny» i inne.

W kwietniu 1947 roku botanik emigrował do Czechosłowacji, gdzie przez kilka miesięcy przebywał w ośrodku dla migrantów. Po uzyskaniu zaproszenia do pracy na Uniwersytecie Wrocławskim, we wrześniu 1947 roku przeprowadził się do Polski, gdzie najpierw pracował jako adiunkt na Katedrze Botaniki Farmaceutycznej Uniwersytetu Wrocławskiego, a od 1950 roku – ochroniarz zielnika na Katedrze Morfologii i Systematyki Roślin. Wspominając o utalentowanym botaniku, profesor K. Rostański pisał: «Józef Panek odznaczał się niezwykłą pracowitością i punktualnością – każdego dnia dokładnie o ósmej z rana można było zobaczyć, jak otwierał drzwi swojego królestwa roślin – Zielnika, gdzie pochylając się nad arkuszami zielnikowymi, spisywał katalog bogatych, nieocenionych zbiorów, uratowanych od wyniszczenia w czasie wojny oraz nie dbając o własne zdrowie, systematycznie obrabiał zielne zbiory dwutlenkiem węgla, aby wyniszczyć szkodniki i zachować zielnik dla nauki na dłuższy czas».

W 1956 roku Józef Panek został emerytem, jednak nadal kontynuował prace nad zielnikiem. Złożone przez naukowca katalogi roślin Zielnika Uniwersytetu Wrocławskiego służą nauce dotychczas.

Ostatnie lata życia, ze względu na pogarszający się stan zdrowia słynny botanik musiał spędzić w domu opieki. 19 marca 1961 roku ziemskie życie wielkiego miłośnika przyrody dobiegło końca. Pochowano go na Cmentarzu Grabiszyńskim we Wrocławiu.

Unikalna kolekcja botaniczna zebrana przez Józefa Panka przechowywana jest w zbiorach Wołyńskiego Muzeum Krajoznawczego w Łucku i Rówieńskiego Muzeum Krajoznawczego.

Ludmiła ŁANSZYNA

Життєвий шлях та творча діяльність талановитого науковця нерозривно пов'язані з Волиною, Рівненщиною та Польщею.

Йозеф Панек народився 15 жовтня 1880 р. в с. Отичка поблизу м. Рівного в родині чеських колоністів, які поселилися на Волині в другій половині XIX століття. Його дідусь Август Панек був професором Празького університету, а батько, Францішек Панек, займався будівництвом водяних млинів на Волині.

Йозеф навчався у початковій школі в м. Заслав та в Житомирській класичній гімназії, яку закінчив у 1901 р. У тому ж році він вступив до Київського університету Святого Володимира, де вивчав природничі науки, спеціалізуючись на ботаніці. Йозеф Панек був активним діячем студентських соціал-демократичних організацій, виступав на нелегальних робітничих зібраннях у Києві. За цю діяльність він був виключений із університету і запрошений до Лук'янівської в'язниці, а пізніше примусово призваний на пірвоку до військової служби. Лише через декілька років Йозеф зміг відновити навчання в університеті. У 1911 р. він одержав диплом I ступеня за наукову роботу «Роślinність Рівненського повіту».

Йозеф Панек закінчив однорічні педагогічні курси при Київському навчальному окрузі. В 1912 р. він розпочав свою педагогічну діяльність як вчитель природничих дисциплін та географії. З 1912 по 1913 рр. Йозеф працював у гімназії Перетиатки в Києві, а з 1913 по 1918 рр. – в чоловічій та жіночій гімназіях в м. Пирятині поблизу Полтави.

У 1918 р. Йозеф Панек переїхав до Рівного і до 1939 р. працював вчителем у польській приватній гімназії

«Освіта». Саме у цей час він проводив активну роботу, досліджуючи рослинність краю, в тому числі унікальні пам'ятки природи Вишневої гори, яка розташована на відстані 8 км на північний захід від Рівного. Там науковець виявив багато рідкісних для Волині видів степових рослин, зробив їх науковий опис та зібрав гербарій. Він неодноразово порушував питання про необхідність охорони рослинності цього куточку.

Результати своїх багаторічних наукових досліджень рослинного світу Волині Йозеф Панек узагальнив і описав у працях: «Роślinність околиць Рівного», яка була опублікована в рівненському науково-краєзнавчому щорічнику «Rocznik Wołyński» в 1939 році, «Комплекс вишеник степової (Prunetum fruticosae) і його досягнення» («Rocznik Wołyński», 1931), «Вишнева гора на Волині», опублікована в краківському журналі «Ochrona Przyrody» в 1933 році, «Stepowa та skalna roślinność лісової Волині» («Rocznik Wołyński», 1939).

З 1939 по 1941 рр. Йозеф Панек викладав природничі дисципліни в середніх школах Рівного. В 1941 р. та з 1944 по 1947 рр. працював науковим співробітником Рівненського краєзнавчого музею, де розкрився його талант як ботаніка, так і науковця. Під час гітлерівської окупації він зазнав переслідувань від німецької влади, оскільки переховував єврейську дитину.

У повоєнні роки Йозеф Панек опублікував на сторінках рівненської газети «Червоний прапор» ряд краєзнавчих матеріалів про природу Волині та її охорону, а саме: «Azalia pontyjska», «Лікарські рослини Ровенщини», «Янтар на Ровенщині», «Мінерали Ровенщини» та інші.

У квітні 1947 р. ботанік емігрував до Чехословаччини, де кілька місяців перебував в осядкурку для переселенців. Отримавши запрошення працювати у Вроцлавському університеті, він, у вересні 1947 р., переїхав до Польщі, де спочатку працював ад'юнктом на кафедрі фармацевтичної ботаніки Вроцлавського університету, а з 1950 р. – хранителем гербарію на кафедрі морфології та систематики рослин. Згадуючи талановитого ботаніка, професор К. Ростаński писав: «Йозеф Панек відзначався надзвичайною працьовитістю та пунктуальністю – кожного дня рівно о 8 годині ранку, можна було бачити як він відчиняв двері свого царства рослин – Гербарію, де, схилившись над гербарними аркушами, каталогізував багаті безцінні збори, врятовані від винищення під час війни, а також, не дбаючи про власне здоров'я, систематично обробляв гербарні збори вуглекислотою, щоб знищити шкідників і зберегти гербарій для науки на довгий час».

У 1956 р. Йозеф Панек вийшов на пенсію, однак продовжував працювати з гербарієм. Складені науковцем каталоги рослин Гербарію Вроцлавського університету служать науці донині.

Останні роки свого життя відомий ботанік змусив бути проведеним в будинку опіки, оскільки стан його здоров'я постійно погіршувався. 19 березня 1961 р. життя великого природолюбця обірвалося. Його поховали на Грabisзькому цвинтарі у Вроцлаві.

Унікальна ботанічна колекція, яку зібрав Йозеф Панек, зберігається у фондах Волинського краєзнавчого музею в Луцьку та Рівненського краєзнавчого музею.

Людмила ЛАНШИНА

Національний університет
"Острозька академія"
Консульство РП у Луцьку

мають честь запросити взяти участь у презентації
Енциклопедії "Острозька академія XVI-XVII ст.",
яка відбудеться **27 березня 2012 року о 14.00 год.**
у приміщенні **Волинської галереї мистецтв**
за адресою: **м. Луцьк, вул. Лесі Українки, 24а**

Інформація для випускників:

Луцьк
вул. Коперника 8А/21
тел. +38 067-12-74-142

ЗАПРОШУЄМО!

www.wsinf.edu.pl

Інформатика

Педагогіка

Косметологія

Фізіотерапія

Фізичне виховання

Управління

Дизайн інтер'єру

Художня Комп'ютерна Графіка

Соціальна праця

„Zadanie realizowane w ramach zlecenia przez Kancelarię Senatu zadań w zakresie opieki nad Polonią i Polakami za granicą w 2011 r. dzięki pomocy Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie”